ண்டு உண்டிடா - நீரைமொண்டு உண்டு, — சூரத்து வானில் பரந்து எழு தூளி போர்ப்ப - அக்குளம்பினால் ஆகாயத்திலே பரந்து எழாநின்ற பூதூளி சுற்ற, — பரிதியில் திரியும் - சூரியனைப்போலத் திரிவான். எ-று.

நீள மேலாய்த் திரியும் என்க. குளம்பு கீழுள்ள நீர் தோன்றத்தக்க ஆழமாக நிலத்தை அகழ்ந்துவிடுதலின், சூரந்தரும்விசையின் நீர்மொண்டுண்டிடா என்றார். சூரியனும் இருள்தூரமாகப் புரவிமேலாகி நீரையுண்டு தூளி போர்ப்பத் திரிதல் இயல்பாதலின் அவனை உவமைகூறினார். இதனாற் குதிரையேற்றத்தின் வன்மை கூறப்பட்டது. (ருசு)

அறாகுவா ரணத்த வேங்கை யார்த்துமே லீர்த்திட் டங்கஞ்
சிறாகுவா னிலையிற் றாய சித்திரத் திகிரி யுய்யா
பெறாகுவார் விசால மெல்லாம் பிற்பொழு தேந்தும் பெட்பா
னறிகுவா னென்ன வல்லே யாழியி னளக்கு மன்னே.

இ-ள். அறுகு வார் அணத்த வேங்கை ஆர்த்து மேல் ஈர்த்திட்டு அங்கம் சிறுகு வான் நிலையில் தாய சித்திரத் திகிரி உய்யா - யானையாளியும் நீண்ட கழுத்தையுடைய புலியும் கட்டப்பட்டு மேலிழுக்கப்பட்டு அங்கம் ஒடுங்கிய பெரிய நிலையோடு தாவியவாறு செய்யப்பட்டுள்ள சித்திரங்களையுடைய தேரைச் செலுத்தி, — பெறு கு வார் விசாலமெல்லாம் - பெற்றுடைய பூமியினது நீண்ட பரப்புமுழுவதையும், — பிற்பொழுது ஏந்தும் பெட்பான் அறிகுவான் என்ன - பிற்காலத்திலே தாங்குந்தன்மையினாலே (இவ்வளவென இப்பொழுது) அறிபவனைப்போல, — வல்லே ஆழியின் அளக்கும் - விரைந்து உருளையால் அளப்பான். எ-று.

அறுகும் வாரணத்த வேங்கையும் தாய சித்திரம் எனவும், உய்யா அளக்கும் எனவும் இயைக்க. இதனாற் றேரேற்றத்தின் வன்மை கூறப்பட்டது. (ருஎ)

கைத்தலி லிளைஞர் மார்பங் கொட்டிய களபத் திட்ட
நித்திலக் குறியைத் தன்கை நெடுஞ்சிலை குழைய வாங்கி
வித்தகத் தசல மூடு துளைத்திடும் வேக வாளி
யுய்த்தவர்க் கூறு றாதே நீக்கினின் றுவக்கு மன்னே.

இ-ள். கைத்தல் இல் இளைஞர் மார்பம் கொட்டிய களபத்து இட்ட நித்திலக் குறியை - (போர்த்தொழிற்பயில்வை) வெறுத்தலில்லாத இளைஞரது மார்பிலப்பிய களபத்தின்மீது பதித்த முத்தாகிய குறியை, — தன் கை நெடும் சிலை குழைய வாங்கி - தனது கையிலுள்ள நெடிய வில்லை வளைவுறும்படி வளைத்து, — வித்தகத்து அசலம் ஊடு துளைத்திடும் வேக வாளி உய்த்து - சாதுரியத்தோடு மலையினூடும் துளைத்துச் செல்லுகின்ற வேகமான அம்பை (ப் பூட்டி) ச் செலுத்தி, — அவர்க்கு ஊறு உறாது நீக்கி

நின்று உவக்கும் - அவர்களுக்கு ஊறுபாடுறுதபடி நீக்கி நின்று மகிழுவான். எ-று.

குறியை நீக்கிநின்று உவக்கும் எனவும், வாங்கி உய்த்து நீக்கிநின்று உவக்கும் எனவும் தனித்தனிமுடிக்க. வித்தகத்து உய்த்து எனக் கூட்டுக. இதனால் விற்போர்வலிமை கூறப்பட்டது. (கஅ)

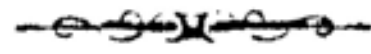
கனத்தெழு விலங்கற் றிண்டேர் கட்டடல் கடக்கு மற்று
மனத்துணர் கலையின்வந்த பயிற்பினான் மகிழு மாறாச்
சினத்திளம் புலிப்போத் தன்ன திறற்புர வலர்கு மார
வினத்திள வரியே றன்ன னின்னணம் வளரு மன்றே.

இ-ள். கனத்து எழு விலங்கல் திண் தேர் கட்டு அடல் கடக்கும் - மிக்கெழுகின்ற மலையையொத்த திண்ணிய தேரையுடைய பகையரசர்களைக் களைந்து (அவர்களது) வலியைக் கடக்கின்ற,—மற்றும் மனத்து உணர் கலையின் வந்த பயிற்பினால் மகிழும் - வேறும் மனத்தாலுணரப்படுகின்ற கலைப்பயில்வின்கண் வந்த வளர்ச்சியினால் மகிழுவான்.— மாறாச் சினத்து இளம் புலிப்போத்து அன்ன திறற் புரவலர் குமார இனத்து - மாறாத கோபத்தையுடைய இளைய புலிப்போத்தையொத்த வலிய அரசகுமாரர்களது கூட்டத்தின்கண், — இள அரியேறு அன்னான் - இளைய சிங்கேற்றையொத்து விளங்குபவனாகிய இரகு,—இன்னணம் வளரும் - இவ்வாறு வளருவான். எ-று.

தேர் ஆகுபெயர். மற்றும் என்றது வாள் வேல் முதலியவற்றை. இனத்து அன்னான் என்க. இன்னணம் என்றது இவைகளைப்பயின்று மகிழுந் தன்மையோடு என்றபடி. (கக)

இரகுவுற்பத்திப்படல முற்றிற்று.

யாகப் படலம்.

உரையொடுங் காளை யோங்கக் கடாத்தொடு முரவுக் காலின்
புரையொடுஞ் சரற்கா லத்தின் பொலிவொடும் பொருந்தாநின்ற
நிரையொடுங் கரிய செய்ய வெண்மைய நெடிய செங்கை
வரையொடுங் கனலி யோடு மதியொடுங் கடுத்த மன்னன்.

இ-ள். உரையொடும் காளை ஓங்க - (இவ்வாறு) கீர்த்தியோடும் இரகு மகாராசன் வளர,—கடாத்தொடும் உரவு காலின் புரையொடும் சரற்காலத்தின் பொலிவொடும் நிரையொடும் பொருந்தாநின்ற - மதத்தோடும் வலி

மைபொருந்திய காற்றின் பெருமையோடும் சரற்காலத்தின் பெருமையோடும் முறையாகப் பொருந்திய,—கரிய நெடிய செங்கை வரையொடும் செய்ய கனலியோடும் வெண்மை மதியொடும் கடுத்த மன்னன் - கரிய யானையோடும் சிவந்த அக்கினியோடும் வெள்ளிய சந்திரனோடும் ஒத்த திலீபமகாராசன். எ-று.

கீர்த்தி கலைப்பயிற்சி முதலியவற்றாலாய கீர்த்தி. நெடுமையும் செம்மையும் கையை விசேடித்து நின்றன. கடாம்முதலியவற்றால் யானைமுதலியன கிளர்ச்சியுறுதல்போல இவனும் காலையாற் கிளர்ச்சியடைந்தான் என்பதாம். நிரனிறை. இதுவும் வருஞ் செய்யுளும் ஒருதொடர். (௧)

வெய்தவப் பலத்து றாநன் னிலைகொடு விழைவி னானைக்
கைதவப் பவத்தை நீக்குங் கடவுண்மா முனிவ னன்பாற்
கொய்தவப் புதிய போது கொண்டருச் சித்த கொள்கைச்
செய்தவப்பலிப்பைநோக்கிச் சிந்தையிற்செருக்குக்கொண்டான்.

இ-ள். வெய்து அவப் பலத்து உறா நன்னிலைகொடு - கொடிய அவப் பலத்தோடு பொருந்தாத நல்ல விரதநிலையைக்கொண்டு,—விழைவின் - விருப்பத்தோடு,— ஆனை - பசுவை,— கைதவப் பவத்தை நீக்கும் கடவுள் மா முனிவன் அன்பால் - வஞ்சமாகிய பிறவியை நீக்கிய பெருமைபொருந்திய தேவவிருடியாகிய வசிட்டரது விருப்பங்காரணமாக,—கொய்த அப் புதிய போது கொண்டு அருச்சித்த கொள்கைச் செய்தவப் பலிப்பை நோக்கி - கொய்த அந்தப் புதிய மலரைக்கொண்டு பூசித்த கொள்கையையுடைய செய்யப்படும் தவத்தின் பலிப்பைக்குறித்து,—சிந்தையில் செருக்குக் கொண்டான் - மனத்திற் களிப்புற்றான். எ-று.

அன்பால் அருச்சித்த எனவும், கொள்கைத்தவம் எனவும் இயைக்க. தவப்பலிப்பு-புத்திரப்பேறு. மன்னன் நோக்கிச் செருக்குக்கொண்டான். என்க. (௨)

உப்புடைப் புவனி யெங்கு மொருதனி கவிக்குஞ் சோதிப்
பப்புடைத் தவள முத்தப் பருமணிக் கவிகை மன்னன்
வெப்புடைக் கொடிய தீய விம்மித வினையை வீட்டுந்
துப்புடைத் துரக மேத மியற்றுவான் சூழ்ந்து கொண்டான்.

இ-ள். உப்பு உடைப் புவனி எங்கும் ஒருதனி கவிக்கும் - கடலாகிய ஆடையையுடைய பூமியெங்குந் தனியே கவிக்கின்ற, — சோதிப் பப்பு உடை தவள முத்தப் பருமணிக் கவிகை மன்னன் - ஒளிப்பரப்பையுடைய வெண்மையாகிய பரிய முத்துமணிகளாற்செய்த குடையையுடைய திலீப மகாராசன்,—வெப்பு உடைக் கொடிய விம்மித தீய வினையை வீட்டும் துப்பு உடை - வெப்பத்தையுடைய கொடிய அதிசயமான தீவினைகளைச்

கெடுக்கின்ற வலியையுடைய,—தூரகமேதம் இயற்றுவான் சூழ்ந்துகொண்டான் - அசுவமேதயாகத்தைச் செய்யும்படி ஆலோசித்துக்கொண்டான். எ-று.

கவிக்கும் கவிகை எனக் கூட்டுக. வருத்துந்தன்மைபற்றி வெப்புடை என்றார். தீவினையைநீக்கும் வலியையுடைய தூரகமேதமெனவே, நல்வினையைப்பயந்து சுவர்க்கத்தைக்கொடுக்கும் அசுவமேதம் என்பதுபெற்றாம்.

மிகுப்பினிற் றழீஇய வாய விழுப்பொருட் கலப்பை வீக்கத்
தொகுப்பினிற்சூழ்ந்தவேள்வி தொடங்குபு வசிட்டன்சொல்லின்
பகுப்பினிற் சிறுமை தீர்ந்த குணமெலாம் பரித்த நுண்ணூல்
வகுப்பினிற் றவாத நீர வாம்பரி வருக வென்றான்.

இ-ள். மிகுப்பினில் தழீஇயவாய விழுப் பொருள் கலப்பை வீக்கத் தொகுப்பினில் - மிகுதியோடும் பொருந்தினவாய சிறந்த பொருள்களாகிய உபகரணங்களினது பொலிவின்றொகுதியோடும்.—சூழ்ந்த வேள்வி தொடங்குபு - ஆலோசித்த யாகத்தைத் தொடங்கி,—வசிட்டன் சொல்லின் - வசிட்டமுனிவருடைய கட்டளைப்படி,— பகுப்பினில் சிறுமை தீர்ந்த - பகுப்பினோடு குற்றங்களெல்லாம் நீங்கியதும்,—குணம் எலாம் பரித்த - குணங்களெல்லாவற்றையும் தாங்கியதுமாகி, — நுண் நூல் வகுப்பினில் தவாத நீர - நுட்பமான அசுவநூல் வகுத்துக்கூறிய இலக்கணங்களிலே தவறாத தன்மையையுடையதாகிய.—வாம் பரி வருக என்றான் - பாய்கின்ற குதிரை வருக என்றான். எ-று.

தவ்விகுதிகள் கெட்டுநின்றன. தீர்ந்ததும், பரித்ததுமாகித் தவாத நீரையுடைய பரி என்க. ஆகி என்பது எஞ்சிநின்றது. சொல்லின் வருக என்றான் என இயையும். (௪)

வேறு.

குலம்படு மையிரு சுழியுங் கோதற
வலம்பட்ச் சுழிந்தன மாட்சித் தாயின
பலம்படு தெய்வமா மணிப கர்ந்திடி
னலம்படு நூன்முறை நவின்ற•தன்னதே.

இ-ள். குலம் படும் ஐ இரு சுழியும் - (அக்குதிரையிலுள்ள) உயர்ந்த பத்துச்சுழிகளும்,—கோது அற வலம்படச் சுழிந்தன மாட்சித்து ஆயின - குற்றமற வலமாகச் சுழிந்தனவாய் மாட்சிமையுடைத்தாயின, — பலம்படு தெய்வ மாமணி - பயனைக்கொண்ட பெரிய தேவமணி என்னுஞ் சுழியும்,—பகர்ந்திடில் - சொல்லுமிடத்து,—நலம்படு நூல் முறை நவின்றது அன்னது - நன்மையைக்கொண்ட அசுவலக்கணநூலின் விதியிலே சொல்லப்பட்டதாகிய விதியை ஒத்துள்ளது. எ-று.

ஐயிருசுழி "சிரமதனிலிரண்டு" என்னும் (திருவா. குதிரை. ௩௬-ஞ்) செய்யுளிற் கூறப்பட்டன. கண்டத்தில் வலமாகச் சுழிந்திருக்குஞ் சுழி தெய்வமணி. அதனை, "திணிதருகழுத்தினிற்சிறந்ததெய்வத-மணியுளதாகி" என்பதனாலறிக. (௬)

சங்கையின் மூவகை யுரைத்த தன்மையி
னங்கமு நடுநிலை யறியப் பட்டது
சிங்கலு மதிகமுந் தள்ளிச் செவ்வியிற்
பொங்கிய தந்தமும் புகன்ற வண்ணமே.

இ-ள். அங்கமும் - (அதனுடைய) அங்கமும், — சங்கையில் மூவகை உரைத்த தன்மையின் - அளவிலே மூவகையாகக்கூறியவியல்பிலே.—சிங்கலும் அதிகமும் தள்ளி நடுநிலை அறியப்பட்டது - குறைவும் அதிகமும் நீக்கிச் சமமாக அறியப்பட்டது. — செவ்வியில் பொங்கிய தந்தமும் புகன்ற வண்ணம் - செவ்வியோடு பொலிவுற்ற தந்தமும் முன்சொன்னபடியேயாம். எ-று.

மூவகை=அதிகம், சமம், சிங்கல். புகன்றவண்ணம் என்றது சமத்தை.

பெருநிறக் கொய்யுளை பிறங்கி நெய்த்துவார்ந்
தொருநிறத் தமைந்துமே லொழுக்கி யன்னதா
லிருநிறத் தடங்கணு மிலங்கு நெற்றியு
மருநிறப் புரோதமு மகன்று காட்டுமே.

இ-ள். பெருநிறக் கொய் உளை - பெரிய நிறத்தையுடைய கொய்யப்பட்ட பிடர்மயிர்.—பிறங்கி நெய்த்து வார்ந்து ஒருநிறத்து அமைந்து மேல் ஒழுக்கி அன்னது - விளங்கி நெய்ப்புற்று நீண்டு ஒரேநிறத்தோடுபொருந்தி மேலே ஒழுக்கிவிட்டாற்போன்றது,—இரு நிறத் தடம் கணும் இலங்கு நெற்றியும் - இரண்டாகிய நிறமமைந்த விசாலித்த கண்களும், விளங்குகின்ற நெற்றியும்,—அருநிறப் புரோதமும் - அரிய நிறத்தையுடைய மூக்கும்,—அகன்று காட்டும் - அகன்று காண்பிக்கும். எ-று.

ஒழுக்குதல் - நிரைத்துவைத்தல். (௭)

எய்த்தெழு பிறையினை வளைவின் றாகநேர்
வைத்துள தெனினிகர் வகுத்தற் கொப்பதாய்ப்
புத்தழ கொழுகிய போல நாசியின்
மத்திம மிலங்கியும் வலம்பட் டுள்ளதே.

இ-ள். எய்த்து எழு பிறையினை வளைவு இன்றாக நேர் வைத்துளதெனில் - தேய்ந்து வளருகின்ற பிறையை வளைவில்லாததாக (ச்செய்து) நேராக வைக்கப்பட்டதாயின்,—நிகர் வகுத்தற்கு ஒப்பதாய் - அதனை ஒப்புச்சொல்லற்கியைந்ததாயும், — புத்தழகு ஒழுகிய போல - புதிய அழகு

ஒழுகிஞற்போலவும்,—நாசியின் மத்திமம் இலங்கியும் - மூக்கின்நடுவானது விளங்கியும்,—வலம்பட்டு உள்ளது - வலஞ்சுழிந் துள்ளது. எ-று.

ஒப்பதாய் இலங்கியும், போல இலங்கியும் எனத் தனித்தனிமுடிக்க.

மாகதி மாதரார் மனனிற் பல்படப்
போகிய திருசெவி யரம்பை பூத்தன
சேகமர் குறங்குக டிரண்டு நீண்டன
நாகமழ் மாந்தளிர் நவிறற் கொத்ததே.

இ-ள். மாகதி மாதரார் மனனில் பல்படப் போகியது - பெரிய கதியானது பெண்களது மனம்போலப் பலபடச்சென்றுள்ளது, — இருசெவி பூத்த அரம்பை அன - இருசெவிகளும் பூத்தனவாகிய வாழையின்பூவை ஒத்தன,— சேகு அமர் குறங்குகள் திரண்டு நீண்டன - வயிரம்பொருந்திய தொடைகள் திரண்டு நீண்டுள்ளன,—நா கமழ் மாந்தளிர் நவிறற்கு ஒத்தது - நாவானது கமழுகின்ற மாந்தளிரை உவமைசொல்லற்கியைந்தது. எ-று.

பல்கதி-நவகதி. பூத்த என்பதில் அகரந் தொக்குநின்றது. வாழைப்பூ வடிவும் பண்பும்பற்றிய உவமை. (கூ)

மற்றுள விளக்கமு மினைய மாட்சியும்
பெற்றுள வாம்பரி கொணர்ந்த பின்னரிற்
கற்றுள நான்மறை முனிவன் கைக்கொளாச்
சொற்றுள பூசனை நல்கிச் சொல்லுமே.

இ-ள். இனைய மாட்சியும் மற்று உள விளக்கமும் பெற்றுள வாம்பரி கொணர்ந்த பின்னர் - இவ்வாறான இலக்கணங்களின் பெருமையையும் மற்றுமுள்ள இலக்கணங்களின் பிரகாசத்தையும் பெற்றுள்ள வாவுகின்ற குதிரையைக் கொணர்ந்த பின்பு,—நான்மறை கற்றுள முனிவன் கைக்கொளா,— நான்கு வேதங்களையும் கற்றறிந்த வசிட்டமுனிவர் கையிற் கொண்டு,—சொற்றுள பூசனை நல்கிச் சொல்லும் - விதிக்கப்பட்ட பூசனையைச்செய்து சொல்லுவார். எ-று.

இன்-சாரியை. கைக்கொளா நல்கிச் சொல்லும் என இயைக்க.(க0)

வேறு.

மேம்படு வெட்சி மூன்றின் புனைதலின் விளங்கு வேள்வி
வாம்பரி காத்த ருனே வாகையின் வாகை யாமாற்
றேம்பொழி மலர்ப்பூந் தாராய் தீதிலா விதன்மேல் வென்றி
யாம்பரி சமைந்து நோக்கி னமரர்க்கு மரிய தன்றே.

இ-ள். மேம்படு வெட்சி மூன்றின் புனைதலின் - மேன்மைபொருந்திய வெட்சிமாலை முதலிய மூன்றினது புனைவிலும் பார்க்க,— விளங்கு

வேள்வி வாம்பரி காத்தல் தானே வாகையின் வாகை ஆம் - விளங்குகின்ற வேள்விக்குரிய பாய்கின்ற குதிரையைக் காத்தலே அரசர்க்குரிய வெற்றியிலும் சிறந்த வெற்றியாகும், —தேம் பொழி மலர்ப் பூ தாராய் - தேனைச் சொரிகின்ற மலர்மாலையை அணிந்த அரசனே, — தீது இல்லா இதன்மேல் வென்றி ஆய் பரிசு அமைந்து நோக்கின் - குற்றமில்லாத இக்குதிரையின்மீது வைத்து அடையப்படும் வெற்றி உண்டாந்தன்மையை உற்றுப் பார்க்கில், — அமரர்க்கும் அரியது - தேவர்களுக்கும் அடைந்துகோடல் அரிதேயாகும். எ-று.

ஆதலால் நீ இதனை அரிதாகக் காத்துக் கொள்ளுதல்வேண்டுமென்பது எஞ்சி நின்றது. புனைதலின் என்பதில் இன்னுருபு உறழ்பொருவு.()

பெறற்கரும் பெற்றி யாவ னொருவனே பெறுகி லன்ன [ன்ற
துறற்குவிண் ணுலகு ளார்க்கும் பொறுமையுள் ளுடைக்கு மெ
பிறர்க்கினி யுரைப்ப தென்னே பெரியவிப் புரவி காக்கின்
மறக்கதி ரயில்வே னம்பி யல்லது மற்றி லென்றான்.

இ-ள். பெறற்கு அரும் பெற்றி யாவன் ஒருவன் பெறுகில் - பெறுதற்கரியதன்மையை யாவனாயினும் ஒருவன் பெற்றால், — அன்னது உறற்கு பொறுமை விண் உலகு உள்ளார்க்கும் உள் உடைக்கும் என்க - அவன் அதனைப் பெறுதற்கட் பொறுமையானது தேவர்க்கும் மனத்தை உடைக்கும் எனக்கொள்க, — இனி பிறர்க்கு உரைப்பது என் - அங்ஙனமாயின்; இனிப் பிறர்க்கு (உடைக்கும் என்பதைப்பற்றி யாம்) சொல்வதென்னை, — பெரிய இப்புரவி காக்கின் - பெரிய இந்தக் குதிரையைக் காக்கில், — மறக் கதிர் அயில் வேல் நம்பி அல்லது மற்று இல் என்றான் - வீரம்பொருந்திய ஒளியையுடைய கூரிய வேலையேந்திய இரகு (காக்கலாமே) அல்லாமற் பிறர் ஒருவராலும் காத்தல் கூடாது என்றான். எ-று.

காக்கின் அல்லது இல் என்றான் என்க. (௧௨)

ஆர்த்தன தொடையல் வேந்த னஃதுரை கேளா வாகம்
போர்த்தன புளக மிஞ்சி மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப வல்லே
பார்த்தனன் பகர்தன் முன்ன மப்பணி பணிந்து சென்னி
சேர்த்தனன் வலயம் விம்மித் தெறித்திட வீங்கு தோளான்.

இ-ள். ஆர்த்தன தொடையல் வேந்தன் அஃது உரை கேளா - கட்டப்பட்ட மாலையை அணிந்த திலீபமகாராசன் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு,— ஆகம்போர்த்தன புளகம் மிஞ்சி மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப - உடம்பு போர்த்தனவாகிய புளகத்தான் மிகுந்து மயிர்ப்புறமானது பொடிப்பையடைய,—பார்த்தனன் வல்லே பகர்தன் முன்னம் - பார்த்து விரையப் பணித்தற்கு முன்னமே, — அப்பணி பணிந்து சென்னி சேர்த்தனன் - அப்பணியை வணங்கிச்சிரசிற் கொண்டான், — வலயம் விம்மித் தெறித்திட வீங்கு தோ

ளான் - (களிப்பினால் அணிந்த) வலயம் விம்மித் தெறிக்கும்படி பூரிக்கின்ற புயங்களையுடையவனாகிய இராகு. எ-று.

பகர்தன்முன்னம் பணிந்து சேர்த்தான் என்க. குதிரையைக் காக்குந் தொழிலை அஞ்சாது மனக்களிப்போடு ஏற்றுக்கொண்டான்என்பார் வலயம்விம்மித்தெறித்திடவீங்குதோளான் என்றார். (கங)

மேதகு புரவி தன்னை விடுத்திட விளங்கு முள்ளக்
காதலி னிதனைச் சேனைக் கடலொடுங் காப்பான் போனான்
றாதென விளங்குஞ் செவ்வாய்த் தோகையர் துணைக்க ணீலப்
போதினுட் புகுந்து மின்னும் புனைமணிப் பூணி னானே.

இ-ள். மேதகு புரவி தன்னை விடுத்திட - மேன்மைபொருந்திய குதிரையைச் செல்லும்படி விடுக்க, — விளங்கும் உள்ளக் காதலின் இதனைக் காப்பான் சேனைக் கடலொடும் போனான் - விளங்குகின்ற மனவிருப்பத்துடனே இக்குதிரையைக்காக்கும்படி சேனாசமுத்திரத்தோடும்போனான், — தாது என விளங்கும் செவ்வாய் தோகையர் துணை கண் நீலப்போதினுள் புகுந்து மின்னும் - தாதுளம்பழம்போல் விளங்குகின்ற சிவந்தவாயையுடைய பெண்களது இருகண்களாகிய நீலமலருட் புகுந்து விளங்கும், — புனை மணிப் பூணினான் - அணிந்த இரத்தினாபரணங்களையுடையனாகிய இராகு. எ-று.

மின்னும் என்பது பூணினான் என்பதில் விகுதியோடு முடிந்தது. (கச)

வேறு.

தாரோதை யெழா நூறணை வாவாளி தடாமேல்
வேரோட லுறாமீது விளங்காளசை யாமே
நேரோடலி னேவெங்குர நிமிர் தூளியி னொருகாற்
றேரோனிருள் படமுந்துபு செல்கின்றன சிலமா.

இ-ள். சிலமா - சிலகுதிரைகள், — தார் ஓதை எழா - மணிமாலைகளின் ஓசை எழாமலும், — நூல் தணவா - நூல்விதியைக் கடவாமலும், — வாளி தடா - சரம் தடுக்காமலும், — மேல் வேர் ஓடல் உறா - தேகத்தில்வெயர்வை உண்டாகாமலும், — மீது விளங்கு ஆள் அசையாமே - தன்மீது விளங்குகின்ற ஆள் அசையாதபடியும், — நேர் ஓடலின் - நேரோடுதலினால், — வெம் குரம் நிமிர் தூளியின் ஒருகால் தேரோன் இருள்பட முந்துபு செல்கின்றன - வெவ்விய குளம்பினின்றுங் கிளராநின்ற தூளியினாலே சூரியன் இருள்படும்படி முற்பட்டுச் செல்கின்றன. எ-று.

நேரோடலின் முந்துபு செல்கின்றன எனமுடிக்க ஆள்-பாகன். (கரு)

நிரவுங்கனை யிருணூந்திசை நிமிரும்புது வெயிலும்
விரவுங்கிரி யுடலுங்கனல் விழியுங்கொளை வெய்யார்

கரவுங்கர வில்லார்கலை யுணர்வும்புரை கழியா
விரவுந்திகழ் பகலுஞ்செல வேகுஞ்சில யானை.

இ-ள். சிலயானை - சிலயானைகள், — நிரவும் கனை இருளும் திசை நிமிரும் புதுவெயிலும் விரவும் - பரம்புகின்ற செறிந்தஇருளும் திசையிற்சென்று பரக்கும் புதியவெய்யிலும் பொருந்திய, — கிரி உடலும் கனல் விழியும் - மலைபோலும் உடம்பும் அக்கினியைக் காலுகின்ற கண்களும், — கொலை வெய்யார் கரவும் கரவில்லார் கலை உணர்வும் புரை கழியா - (அவற்றால்) கொலைத்தொழிலைச் செய்யும் கொடியாரது வஞ்சத்தையும், வஞ்சமில்லாரது நூலுணர்ச்சியையும் ஒத்தலின்மிக்கு, — இரவும் திகழ் பகலும் செல - இராக்காலமும் விளங்குகின்ற பகற்காலமும் உண்டாக, — ஏகும் - செல்வன. எ-று.

அவற்றால் என ஏது வருவிக்கப்பட்டது. சிலயானை இருள்விரவிய உடலும், வெயில்விரவிய விழியும் புரைகழியா ஏகும், செல ஏகும் எனத் தனித்தனி முடிக்க. புரை இருளும் புதுவெயிலும் எனக் கூட்டிப் பொருள் கூறினுமமையும். (கசு)

புடைகண்ணிய வொளிராழியின் வெளிபோதரு புயலின்
றடைகண்ணிய நிமிர்பேருயர் வதனின்றகு தகைசா
னடைகண்ணிய வகன்ஞாலமு நளிர்நாகமு மளவா
விடைகண்ணிய விரைபோயின வினவெண்ணில விரதம்.

இ-ள். இன எண்ணில இரதம் - கூட்டமாகிய அளவில்லாததேர்கள், — புடைகண்ணிய ஒளிர் ஆழியின் - பக்கத்தேபொருந்திய விளங்குகின்றஉருளையினாலும், — வெளிபோதரு புயலின் தடை கண்ணிய நிமிர்பேர் உயர்வதனின் - ஆகாயத்திலே செல்லுகின்ற மேகங்களினது தடையைச்செய்கின்ற நிமிர்ந்த பெரிய உயர்ச்சியினாலும், — தகு தகைசால் நடை கண்ணிய அகல் ஞாலமும் நளிர் நாகமும் அளவா - (தான்) மிக்க தகைமைபொருந்திய செல்லுதலைச் செய்கின்ற அகன்றபூமியையும் விளங்குகின்ற ஆகாயத்தையும் அளந்து, — இடை கண்ணிய விரைபோயின - படைகளின் இடையே மதிக்கும்படி விரைந்து சென்றன. எ-று.

ஆழியின் ஞாலமும் உயர்வதனின் நாகமும் அளவாப் போயின என்க. (கஎ)

ததியின்சுழ றருமத்தென விடமுந் தகுவலமுந்
துதியின்றிரி வனவாயின துங்கப்பல துரக
மிதியின்றகு பலதாள விதம்பெற்றிட விடையின்
கதியின்றள ராதேகின கவனப்பல கலிமா.

இ-ள். துங்கப் பல துரகம் - உயர்ச்சியையுடைய பலகுதிரைகள், — ததியின் சுழல்தரு மத்தென இடமும் தகு வலமும் துதியின் திரிவன ஆயின -

தயிரின்கண்ணே சுழலுகின்ற மத்தைப்போல இடப்பக்கத்தும் தகைமை பொருந்திய வலப்பக்கத்தும் புகழப்படுதலோடுந் திரிவனவாயின,—கவனப் பல கலிமா - வேகத்தையுடைய பலகுதிரைகள், — மிதியின் தரு பல தாள விதம் பெற்றிட இடையின் கதியின் தளராது எகின - மிதியினாலே தக்க பலதாளங்களின் வகைகள்பொருந்த இடையிலே கதியிற் றளர்ச்சிகொள்ளாது சென்றன. எ-று.

இடமும் வலமும் திரிதல் - இடசாரிவலசாரியாய்த் திரிதல். பெற்றிட எகின என்க. முதலினும் ஈற்றிலுமுள்ள இன்சாரியைகள் எதுகைநோக்கித் திரியாதியல்பாயின. (கஅ)

மாழத்தரு மிடிவெங்குரன் மலர்செங்கதிர் வருமா
வேழத்தனை யொன்றானு முயங்காதன வேனும்
மாழத்தன வலியெஞ்சிட வதிராமத மதிலெண்
வேழத்தன மதவெங்களி விலகுஞ்சில வேழம்.

இ-ள். சில வேழம் - சில யானைகள்,—மாழத் தரும் இடி வெங்குரல் - இறக்கச்செய்தலிற்றக்க இடிபோன்ற வெவ்விய குரலினால்,—மலர்செங்கதிர் வருமா எழு அத்தனை ஒன்றானும் உயங்காதனவேனும் - பரந்த சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன் (தன் தேரிற்பூட்டி) வருகின்ற குதிரைகள் ஏழாகிய அவ்வளவும் ஒன்றானும் வருந்தாதனவாயினும்,—ஆழத்தன வலி எஞ்சிட மதமதில் அதிரா - ஆழமாகிய தம்முடைய வலிகுறையும்படி மதச்செருக்கால் ஒலித்து,—எண் வேழத்து அன்ன மதவெங்களி விலகும் - அட்டயானைகளையொத்த மதத்தின் கொடிய செருக்கோடு செல்லும். எ-று.

உயங்காதனவேனும் எஞ்சிட எனவும், அதிரா விலகும் எனவும் இயைக்க. (க௯)

நிதியக்கதி ரிடைதுற்றிய வுருணெட்டர முடிமேற்
பதியக்கதிர் மணிகிட்டிய வழிமிக்கொளி படரா
பொதியக்கதி ரவன்விட்டொளிர் வெயிலிற்றனி பொதியு
மதியக்கதிர் மலிகிற்பன வருநித்தில வையம்.

இ-ள். வரும் நித்தில வையம் - வருகின்ற முத்துத்தேர்கள்,—நிதியக் கதிர் இடை துற்றிய உருள் நெட்டர முடிமேல் பதிய - பொற்கிரணங்கள் தம்மிடத்தே நெருங்கப்பெற்ற உருளைகள் நெடிய சேடனுடைய முடியின்மீது பதிய,—கதிர்மணி கிட்டியவழி மிக்க ஒளி படரா பொதிய - ஒளி பொருந்திய அம்முடிமணிகள் சமீபித்தவிடத்து (அவற்றின்) மிக்க ஒளி படர்ந்துமூட,—கதிரவன் விட்டு ஒளிர் வெயிலில் தனி பொதியும் மதியக் கதிர் மலிகிற்பன - சூரியனது விட்டுவிட்டுவிளங்குகின்ற வெயிலினாற் றனியே மூடப்பெற்ற சந்திரனைப்போலப் பொலிகின்றன. எ-று.

பொதிய மலிகிற்பன எனமுடிக்க. மதியக்கதிர் பண்புத்தொகை. இனி இதற்கு ஒளி உருளைமூட அது வெயிலைப்போலவிளங்கத் தேர் சந்திர கிரணத்தைவீசுவன எனப் பொருள்கொள்வாருமுளர். இப்பொருட்கு விளங்க என்பது அவாய்நிலையானே வருவிக்கப்பட்டது. (௨௦)

இகல்சென்றன திசைசென்றன விவுளிக்குல னெரிவா
லகல்சென்றன வடிசென்றன வடர்சென்றன வாளின்
புகல்சென்றன மிதியின்றிடை பொலிசென்றன படியாற்
பகல்சென்றன பரிசென்றன படிசென்றன பலமா.

இ-ள். பல மா - பலகுதிரைகள்,—இகல் சென்றன திசை சென்றன இவுளிக் குலன் நெரிவால் - வலிமைமிக்க திசைவரைக்கும்பரந்த குதிரைக்கூட்டங்களினது நெரிவினால், — சென்றன அகல்சென்றன அடி அடர்சென்றன - சென்றனவாகிய அகன்ற அடிகள்நெருக்கப்பெற்றனவாய்,— ஆளின் புகல்சென்றன மிதியின்று இடை பொலிசென்றன படியால் - பாகனது புகுதலைப்பொருந்தினவாய்ப் பூமியில்மிதியாது இடையே பொலிந்துசென்றதன்மையினால்,—பகல்சென்றன பரிசென்றன படிசென்றன - சூரியன் (தன்றேரிற்பூட்டிச்) சென்ற குதிரைகள் சென்றதன்மை போல (வேகத்தோடு) சென்றன. எ-று.

நெருக்கத்தினால் அந்தரத்திற்சென்றவைகள் சூரியனுடையகுதிரைகளை ஒத்தன என்பதாம். (௨௧)

நிலவுங்கனை கடலும்வெளி நிலமும்புற நிலையு
முலையும்படி யிருண்மண்டிட வுலகம்பொதி துகள்போய்
மலையுந்திசை புகுகின்றன வழியின்றென மறுகா
வலையும்புய லொடுமெங்கணு மசையுங்கொடி யடவி.

இ-ள். நிலவும் கனைகடலும் வெளிநிலமும் புறநிலையும் உலையும்படி இருள் மண்டிட - விளங்குகின்ற ஒலிக்கின்ற கடலிலும் ஆகாயத்திலும் புறவிடங்களிலும் உலைவுறும்படி இருள்நெருங்குமாறு,--உலகம் பொதி துகள் போய் மலையுந் திசை-நிலவுலகைமூடிய துகள்சென்றுநெருங்குகின்ற திசைகளில்,—புகுகின்றன வழி இன்று என மறுகா அலையும் புயலொடும் - புகுகின்றனவாய் வழியில்லை என்று திரும்பி அலைகின்ற மேகத்தோடும்,— கொடி அடவி எங்கணும் அசையும் - கொடிக்கூட்டங்கள் எவ்விடத்தும் அசையும். எ-று.

மண்டிடப் பொதிதுகள்போய் அசையும் திசை என இயைக்க. (௨௨)

ஆறாயின வலையாயின வழியாமத மதனாற்
சேறாயின நிடராயின திறலோரணி சிதற
நீறாயின வளராயின பரிவாயுமிழ் நீரான்
மாறாயின வல்லானிலை வழியாயின விலையே.

இ-ள். ஆறுயின - வழிகளாயுள்ளவைகள்,—அலையாயின அழியா மத மதனால் சேறுயின - கடல்போற்பெருகின அழியாத மதத்தினாற் சேறு பட்டன,—திறலோர் அணி சிதற நீறுயின திடராயின - பின் வீரர்களது ஆபரணங்கள் சிதற நீறுகப்பெற்றனவாய்த் திடராயின,—பரிவாய் உமிழ் நீரால் அளறுயின - குதிரைகள் வாயினால் உமிழுகின்ற நீரினால் (மீளவும்) சேறுயின,—மாறுயின அல்லால் நிலைவழியாயின இலை - இவ்வாறு அடிக் கடி மாறுபட்டனவேயல்லாமல் நிலையானவழியாகவிருந்தனவில்லை. எ-று.

ஆறுயின சேறுயினவாய், திடராயினவாய், சேறுயினவாய் மாறுயின வல்லால் நிலையானவழியாக இருந்தனவில்லை என முற்றுக்களை எச்சங் களாக்கி முடிப்பினுமமையும். (உ௩.)

படையெண்ணில பருதித்தொகை பருமுத்தணி தவளக்
குடையெண்ணில மதிவீரர் குலக்குன்றகன் மார்பத்
தொடையெண்ணில மின்னுக்கொடி யிவைநின்றொளிர் சுடரி
னடையெண்ணில வுளவுண்டுகொ னாணுதன சுடரே.

இ-ள். படை எண் இல பருதித் தொகை - படைகள் அளவில்லாத ஞாயிற்றின்றொகையாகும்,— பருமுத்து அணி தவளக் குடை எண் இல மதி - பரிய முத்துக்களாலலங்கரித்த தவளக்குடைகள் அளவில்லாத திங்க ளின்றொகையாகும்.—வீரர் குலக் குன்று அகல் மார்பத் தொடை எண் இல மின்னுக் கொடி - வீரர்களது குலமலைபோன்ற அகன்ற மார்பிலணிந்த மாலைகள் அளவில்லாதமின்னற்கொடிகளாகும்,—இவை நின்று ஒளிர் சுட ரின் நடை எண் இல உள - இவைகள் நின்று விளங்குகின்ற ஒளியினது செல்லுகையும் அளவிறந்தனவாகவுள்ளன.—நாணுதன சுடர் உண்டுகொல்- இவற்றிற்கு நாணுத சுடர்களும் ஆகாயத்திலுண்டோ. எ-று.

சுடர்-சூரியசந்திரர். (உ௪)

தலைநின்றன முரசத்தொடு தருபல்லிய மெவையு
மலைநின்றன வொலியெங்கு மயங்கத் திசைமருளா
நிலைநின்றன முகிலஞ்சுபு நெடிதோதை நிரப்பா
வலைநின்றன பிறநின்றன வறையும்பரி செவையே.

இ-ள். தலைநின்றன முரசத்தொடு தரு பல்லியம் எவையும் மலைநின் றன ஒலி எங்கும் மயங்க - தலைமைபொருந்திய முரசத்தோடு தக்க பல வாத்தியங்கள் எவற்றினும் மாறுபட்டனவாகிய ஒலிஎவ்விடத்துங் கலப்ப,— நிலைநின்றன முகில் அஞ்சுபு நெடிது ஓதை நிரப்பா திசை மருளா அலை நின்றன - அதனால் இடந்தோறுநின்ற முகில்கள் அஞ்சிப் பேரொலிசெ ய்து செல்லுகின்ற திக்குத்தெரியாமல் அலைவுற்றுநின்றன,—பிறநின்றன அறையும் பரிசு எவை - பிறவாக நின்றனவற்றைக்குறித்துச் சொல்லுந் தன்மை யாது?. எ-று.

அது உருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இனி இதற்கு ஒலிமயக்கத் திசை மயங்கி நிலையாகநின்ற முகில்கள் (மேலும்மேலுமொலித்தலால்) அஞ்சி நிரப்பி அலைந்துநின்றன எனினுமாம். பிறநின்றனவறையும்பரிசெவை என்பதற்கு அறையுந்தன்மையாக நின்றன பிற எவை? எனப் பொருள்கோடலுமாம். (௨௫)

வேறு.

துதிமுறை வழாது சேனை யின்னணந் தொடர்ந்து செல்லக்
கதிமுறை வழாத வாசி போதலுங் கலையின் செல்வ
மதிமுறை வழாத தெய்வ முனிவரன் வளர்ப்ப மாட்சி
விதிமுறை வழாது நன்னர் விளைந்தன வேத வேள்வி.

இ-ள். துதிமுறை வழாது சேனை இன்னணம் தொடர்ந்து செல்ல - துதிக்குமுறையிற்றவறாது சேனைகள் இவ்வாறு தொடர்ந்து செல்ல,—கதி முறை வழாத வாசி போதலும் - கதியின்முறையில்வழுவாத குதிரை செல்லுதலும்,—கலையின் செல்வ மதிமுறை வழாத தெய்வ முனிவரன் வளர்ப்ப - கலைகளின் செல்வத்தையுடைய புத்தியின்முறையிற்றவறாத தெய்வ முனிவராகிய வசிட்டர் வளர்ப்ப,—வேதவேள்வி மாட்சி விதிமுறை வழாது நன்னர் விளைந்தன - வேதவிதிப்படிசெய்யப்படும் யாகமானது மாட்சிமை பொருந்திய விதியின்முறையிற்றவறாது நன்குநடந்தன. எ-று.

கதி-வேகம். செயற்கையறிவோடு இயற்கையறிவுமுடையரென்பார் கலையின்செல்வமதிமுறைவழாததெய்வமுனிவரன் என்றார். வளர்ப்ப விளைந்தன என முடிக்க. (௨௬)

பெரியகற் பகநன் னீழ லினன்செவிப் புழையிற் பீடா
ரெரியழற் கொழுந்தும் வேலுய்த் திட்டெனவிறுப்பவெங்கும்
பருமணிச் சுடர்க ணாறிப் பாய்கதிர்ப் பரிதி நாண
விரிமகத் தலத்தி னின்று மெழுந்தன வேத வோதை.

இ-ள். பெரிய கற்பகநன்னீழலினன் செவிப் புழையில் - பெரியகற்பகச்சோலையின் நல்ல நீழலையுடையவனாகிய இந்திரனது செவித்துளையின் கண்ணே,—பீடு ஆர் எரி அழல் கொழுந்தும் வேல் உய்த்திட்டு என இறுப்ப - பெருமைபொருந்திய அக்கினியிலே காய்ச்சிய வேலைச் செலுத்தினாற் போலப் புக்குத் தாக்கும்படி,—எங்கும் பருமணிச் சுடர்கள் நாறிப் பாய் கதிர்ப் பரிதி நாண விரி மகத் தலத்தினின்றும் - எவ்விடத்தும் பரிய மணிகளின் ஒளிகள்தோன்றிப் பரந்தகிரணங்களையுடைய சூரியன் நாணும்படி பரக்கின்ற யாகசாலையினின்றும்,—வேத ஓதை எழுந்தன - வேதவொலி எழுந்தன. எ-று.

இறுப்ப எழுந்த என முடிக்க. காரியப்பொருட்டு. நாறி விரி மகத் தலம் என இயைக்க. (௨௭)

வானுலா நிவந்த மேக வயின்றழீஇத் திசைகள் வௌவிக்
கானலார் கதிரை மூடிக் கலைமதி கடந்து காமர்
மீனுலா மிடங்கண் மண்டி வியனுல களந்து முற்றுந்
தானலா தில்லை யென்ன விரிந்தது தூம தண்டம்.

இ-ள். வான் உலாம் நிவந்த மேக வயின் தழீஇ - ஆகாயத்தில்விளங்குகின்ற உயர்ந்த மேகமண்டலத்தைத்தழுவி,—திசைகள் வௌவி - திக்குகளையுங்கவர்ந்து,—கானல் ஆர் கதிரை மூடி - ஒளிபொருந்திய சூரியமண்டலத்தையும் மூடி,—கலைமதி கடந்து - கலைகளையுடைய சந்திரமண்டலத்தையுங் கடந்து,—காமர் மீன் உலாம் இடங்கள் மண்டி - அழகிய நட்சத்திரங்கள் விளங்குகின்ற இடங்களிலும் நிறைந்து,—வியனுலகு அளந்து - சுவர்க்கலோகத்தையுமளந்து,—முற்றும் தான் அல்லாது இல்லை என்னத் தூமதண்டம் விரிந்தது - உலகமுழுவதும் தானேயன்றி வேறில்லை என்று சொல்லும்படி புகைத்திரள் பரந்தது. எ-று.

வியனுலகு - சிறந்த உலகு=சுவர்க்கம். (உஅ)

விரைசெலா நின்ற வந்த வெம்புகை மிளிர்நாற் கோட்டுப்
பரசுமால் யானை யாற்குப் பாரிற்போர் விளையு மாற்றா
லுரைசெய்நீள் பதிசீப் பால வுன்னத வரிமீத் தங்கி
யரசுவீற் றிருக்குந் தூம நிமிர்ந்தது மனைய தொன்றே.

இ-ள். விரைசெலாநின்ற அந்த வெம்புகை - விரைந்துசெல்லாநின்ற அந்த வெவ்விய புகையானது,—மிளிர் நாற் கோட்டுப் பரசு மால் யானையாற்குப் பாரில் போர் நிகழும் ஆற்றால் - விளங்குகின்ற நான்குதந்தங்களையுடைய துதிக்கப்படும் பெரிய ஐராவதயானையை (வாகனமாக) உடைய இந்திரனுக்குப் பூமியிற் போர்நிகழ்ந்தன்மையினால்,—உரைசெய் நீள் சீப் பால உன்னத அரிப் பதி - சொல்லப்படுகின்ற நீண்ட ஒளியின்பகுதியையுடைய உயர்ச்சிபொருந்திய அக்கினிதேவன்,—மீத்தங்கி அரசுவீற்றிருக்கும் தூமம் நிமிர்ந்ததும் அனையது - மேலேதங்கி அரசுவீற்றிருக்கின்ற ஆசனமாய புகை நிமிர்ந்ததையும் ஒத்தது. எ-று.

நிகழுமாற்றால் நிமிர்ந்ததும் அனையது என்க. யாகப்புகை மேற்கிளர்தல், தமது எசமானனாகிய இந்திரனுக்குப் பூமியில் யுத்தம் நிகழ்ந்தன்மையினால் அக்கினிதேவன் அரசுவீற்றிருக்கும் 'ஆசனமாய புகை பூமியில் இராது அவ்விந்திரற்குத் துணையாய்ச் சுவர்க்கத்துக்குச் சேறல்போலும் என்பது கருத்து. இனிச் சீபதியின் பாற்கடலிலுள்ள வடவை தங்கிவீற்றிருக்குந் தூமம் என்பாருமுளர். சீபதி-விஷ்ணு. சொன்னிலைமாறல். (உக)

விரைமதிக் கலையின் செல்வ முனிவரன் விளைப்ப நீடு
புரை தபப் பொலிந்த குண்டத் தெழுந்தொளிர் புதிய செந்தீ

யுரவயத் திகிரிச் செங்கை யுபேந்திர னுந்திச் செய்ய
மரைமலர்ப் பொகுட்டிற் றோன்றுங் கடவுளை மானு மாதோ.

இ-ள். விரை மதிக் கலையின் செல்வ முனிவரன் விளைப்ப - நுட்பமாகச்செல்லுகின்ற புத்தியையும் கல்விச்செல்வத்தையுமுடைய வசிட்டமுனிவர் வளர்ப்ப,—நீடு புரை தபப் பொலிந்த குண்டத்து எழுந்து ஒளிர் புதிய செந்தீ - நெடிய குற்றமறப் பொலிந்த ஓமகுண்டத்தினின்றும் மேல் எழுந்து விளங்குகின்ற புதிய அக்கினி,—உர வயத் திகிரிச் செங்கை உபேந்திரன் உந்திச் செய்ய மரைமலர்ப் பொகுட்டில்தோன்றும் கடவுளைமானும் - வலிமைபொருந்திய வெற்றியையுடைய சக்கரப்படையை ஏந்திய சிவந்த கையையுடைய விஷ்ணுவினது சிவந்த உந்திக்கமலத்திற்றோன்றிய பிரமனை ஒக்கும். எ-று.

செந்தீ மானும் என இயைக்க. ஓமகுண்டம் உந்திக்கமலத்தை ஒக்கும் என்க. (௩0)

களிநிலைத் தாய வெய்யோ ருடற்றடி கௌவி யுண்டு
நளிநிலைத் தாய செந்நீர் நாறிலை நாம வேலா
னளிநிலைத் தாய வேத வறநிலைத் தென்னு மின்ன
தெளிநிலைத் தொண்ணூற் றொன்பான் யாகமுந் திருத்தினனே.

இ-ள். களி நிலைத்து ஆய வெய்யோர் உடல் தடி கௌவி உண்டு - கறுவத்தின்நிலையையுடையோராய பகைவரின் உடம்பிற்றசையைக் கௌவியுண்டு, — நளிநிலைத்து ஆய செந்நீர் நாறு இலை நாம வேலான் - செறிவுநிலைத்துள்ள இரத்தம் நாறுகின்ற இலைத்தொழிலமைந்த அச்சம்பொருந்திய வேற்படையையுடையவனாகிய திலீபன், — அளிநிலைத்து ஆய வேத அற நிலைத்து என்னும் - அன்புசெய்யப்படும் நிலையையுடைத்தாகிய வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட தருமநிலையையுடையது என்று சொல்லப்படும்—இன்ன தெளிநிலைத் தொண்ணூற்று ஒன்பான் யாகமும் திருத்தினன் - இவ்வாறான தெளியப்படும் தன்மையையுடைய தொண்ணூற்றொன்பது யாகங்களையுஞ் செய்தான். எ-று.

இன்ன யாகம் எனக் கூட்டுக. வேலான் திருத்தினன் என முடிக்க.

நட்பதி னுலகங் காக்கு நராதிப னயப்பி னுள்ளப்
பெட்பது பெறுதன் முன்னம் பெருவகை பெரிது போகி
விட்பதி யுடைய வெள்ளி வெண்களிற் றண்ண லின்னே
தட்பது தகவ தென்ன நதலுபு சமைவ தானான்.

இ-ள். விண்பதியுடைய வெள்ளி வெண் களிற்று அண்ணல் - அப்பொழுது சுவர்க்கத்தையுடைய ஐராவதவாகனனாகிய இந்திரன், — நட்பதின் உலகம் காக்கும் நராதிபன் நயப்பின் உள்ளப் பெட்பது பெறுதன் முன்னம் -

விருப்பினால் உலகத்தைக்காக்கும் அரசனாகிய திலீபன் மகிழ்ச்சியோடும் மனத்தில் விரும்பிய பேற்றைப் பெறுதற்குமுன்னமே, — பெறாவகை பெரிதுபோகித் தட்பது தகவது என்ன நுதலுபு - பெறாதபடி மிகவுஞ்சென்று தடுத்துவிடுவது தகுதி என்று ஆலோசித்து,—சமைவதானான் - முயலுவானாயினான். எ-று.

அண்ணல் நுதலுபு சமைவதானான் என முடிக்க. (௩௨)

பெருமன வையத் தேறிப் பிறர்பெறல் பொறாமை யென்னு
மொருமகன் வயிரமுட்கோ றொடாவினைப் புரவி யொய்யச்
செருமன நிலையிற் போவா னேனுமற் றொருதிண் டேரி
னருமையி னேறி யூரா வந்தர மிழிந்திட் டானால்.

இ-ள். பெருமன வையத்து ஏறி - பெரிய மனமாகிய தேரிலேறி,— பிறர்பெறல் பொறாமை யென்னும் ஒருமகன் வினைப் புரவி ஒய்ய - பிறருடைய பெறுதற்கண்ணே பொறாமையாகிய ஒருபாகன் வயிரமாகிய முட்கோலைப்பிடித்துத் தீவினையாகிய புரவியைச்செலுத்த,—சேரும் அன நிலையிற் போவானேனும் - பொருந்திய அந்த நிலையாகப் போவானாயினும்,— மற்று ஒரு திண் தேரின் அருமையின் ஏறி ஊரா அந்தரம் இழிந்திட்டான் - பிறிதொரு திண்ணியதேரில் அரிதாக ஏறிச் செலுத்தி ஆகாயத்தினின்று மிறங்கினான். எ-று.

ஏறிப்போவானேனும் ஏறி ஊரா இழிந்திட்டான் என்க. சேரும் என்பது செரும் எனக் குறுகிநின்றது. செருமனநிலையின் என்பதற்குப் போரில் மன்னியநிலை என்றல் சிறப்பின்று. (௩௩)

தளநிலை மலர்த்தார் வேந்தன் றாரிணி பொதிந்த கீர்த்தி
களநிலை நிமிர வாக்கங் கைவந்து குறுக வேள்வி
வளநிலை பெருக வொன்னார் மதிநிலை யருக மாட்சி
யுளநிலை மனனிற் செல்லு மொருபெரும் புரவி கண்டான்.

இ-ள். தள நிலை மலர்த்தார் வேந்தன் தாரிணி பொதிந்த கீர்த்தி களநிலை நிமிர - இதழ்பொருந்திய மலர்மாலையை அணிந்த அரசனது பூமியை மூடிய கீர்த்தி இடங்கடோறும் மேற்படவும்,—ஆக்கம் கைவந்து குறுக - (அவனுக்குச்) செல்வம் வந்தடையவும்,—வேள்விவளம் நிலைபெருக - யாகத்தின் வளமானது நிலைபெருகவும்,—ஒன்னார் மதிநிலை அருக - பகைவரது அறிவினிலைமை குறையவும்,—மாட்சி உளநிலை மனனின் செல்லும் ஒரு பெரும் புரவி கண்டான் - மாட்சிமைபொருந்திய அழிவில்லாத மனத்தைப்போலச் செல்லும் ஒப்பற்ற பெரிய குதிரையைக் கண்டான். எ-று.

*நிமிர, குறுக, பெருக, அருக செல்லும் புரவி என்க. (௩௪)

வேறு.

மண்மயக்கு மயக்குடை மையலா
ருண்மயக்கென வாசியை யுற்றுளார்
கண்மயக்கி னுறங்குபு கைக்கொளா
வெண்மயக்கி விசும்பிடை யேறினான்.

இ-ள். மண்மயக்கும் மயக்கு உடை மையலார் உண் மயக்கு என - பூமியிலுள்ளாரை மயக்குகின்ற மயக்கத்தையுடைய மாயாவித்தைக்காரர் பிறருடைய மனத்தை மயக்குதல்போல,—உற்றுளார் கண்மயக்கின் உறங்குபு எண்மயக்கி - பின்வந்தவர்கள் கண்மயக்கத்தோடு உறங்கும்படி அவர்கள் மனத்தைமயக்கி,—வாசியைக் கைக்கொளா விசும்பிடை ஏறினான் - குதிரையைக் கைக்கொண்டு ஆகாயத்தில் ஏறினான். எ-று.

உண்மயக்கு என்பதில் மயக்கு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். காரியப் பொருட்டில்வந்த உறங்க என்னும் செயவெனெச்சம் உறங்குபு எனச் செய்தெனெச்சமாகத் திரிந்துநின்றது. மயக்கென மயக்கி எனவும், உறங்குபு மயக்கி எனவும் இயைக்க. (௫௯)

ஏணின் றோங்கிய யாக விழுப்பலன்
மாணின் றோங்கிய வாம்பரி காண்கிலார்
நாணின் றோங்கிய மம்மரி னண்ணினார்
கோணின் றோங்கிய கொற்றவில் வீரரே.

இ-ள். ஏண் நின்று ஓங்கிய யாக விழுப்பலன் மாண் நின்று ஓங்கிய வாம்பரி காண்கிலார் - பெருமை நிலையுற்றுயர்ந்த யாகத்தின் சிறந்த பலன் மாட்சியோடு நிலையுற்று விளங்குதற்குக் காரணமாகிய தாவுகின்ற குதிரையைக் காணாதவராய்,— நாண் நின்று ஓங்கியமம்மரின் நண்ணினார் - நாண்நிலையுறப்பெற்று மிக்கமயக்கத்தைப்பொருந்தினார்கள்,—கோண் நின்று ஓங்கிய கொற்ற வில்வீரர் - வளைவு நிலையுற்றுவிளங்கிய வெற்றியையுடைய வில்லையேந்திய வீரர்கள். எ-று.

ஓங்கிய என்னும் பெயரெச்சம் பரி என்னும் ஏதுப்பெயர்கொண்டது. காண்கிலார் வினையெச்சமுற்று. நின்று நண்ணினார் என இயைக்க. (௬௦)

குன்றந் தேடியுங் கொன்னதி கூடியுந்
துன்றுங் கான்றுருவிக்கொடு துன்னியுஞ்
சென்றெம் மாடுந் தெரித்திடை தைவரா
நின்றினாவலை நீங்கல ராயினார்.

இ-ள். குன்றம் தேடியும் - (இரகுவின் வில்வீரர்கள்) மலைகளிற்றேடியும்,—கொன்னதி கூடியும் - பெருமைபொருந்திய நதிகளிற்சென்று நாடியும்,—துன்றும் கான் துருவிக்கொடு துன்னியும் - நெருங்கிய காடுகளை

ஆராய்ந்துகொண்டு சென்றும், — சென்று எ மாடும் தெரித்து இடை தைவரா நின்று - இவ்வாறு போய் எவ்விடங்களிலும் பார்த்து இடையே ஆராய்ந்துநின்று,—இன்னா அலை நீங்கலர் ஆயினர் - துன்பக்கடலினின்றும் நீங்காதவராயினர்கள். எ-று- (௩௭)

காக்கும் வாம்பரி காண்கில தென்றொலி
பூக்கும் வாய்மொழிக் கூற்றம் புகுந்துயிர்
தீக்குஞ் செய்கை செயச்செயத் தேம்பினான்
வாக்கும் வாகையும் வண்மையு மாறிலான்.

இ-ள். காக்கும் வாம்பரி காண்கிலது என்ற ஒலி பூக்கும் வாய்மொழிக் கூற்றம் புகுந்து - காக்கப்பட்ட வாவுகின்ற குதிரை காணப்பட்டிலது என்ற ஒலிமிக்க வார்த்தையாகிய கூற்றம்புகுந்து,—உயிர் தீக்கும் செய்கை செயச் செயத் தேம்பினான் - உயிரைக்கெடுக்குஞ் செய்கையைச் செய்யச் செய்யத் தளர்ந்தான்,—வாக்கும் வாகையும் வண்மையும் மாறிலான் - உண்மையும் வெற்றியும் கொடையும் நீங்காதவனாகிய ரகு. எ-று.

என்ற என்பதில் அகரம் தொக்குநின்றது. (௩௮)

மாய மங்கது வாதலின் மாழ்கிநின்
றேயெ னுங்கணத் தேயுணர் வெய்தியே
தூய நெஞ்சிற் சுடுகனல் கண்வழி
போயி றங்கிப் புகையெழப் பொங்கினான்.

இ-ள். அங்கு அது மாயம் ஆதலின் மாழ்கி நின்று - அவ்விடத்து அது மாயமாதலினாலே மயக்கமுற்று நின்று,— ஏ எனும் கணத்து உணர்வு எய்தி - ஏ என்றுஞ் சொல்லுங் கணப்பொழுதினுள்ளே அறிவைப்பொருந்தி,—தூய நெஞ்சில் - சுத்தமாகிய மனத்தில்,—சுடுகனல் கண்வழிபோய் இறங்கிப் புகை எழப் பொங்கினான் - சுடுகின்ற அக்கினியானது கண்ணின் வழியேசென்று இறங்கிப் புகையுண்டாகக் கோபித்தான். எ-று.

நெஞ்சில் பொங்கினான் என இயையும். (௩௯)

பாழி யிற்பரி கொண்டு படர்ந்துளா
ராழி புக்குள ராயினு மக்கணத்
தூழி யிற்படர் தீயினி லொண்கட
லேழு முற்றற வெங்கணை யெய்துமே.

இ-ள். பாழியில் பரி கொண்டு படர்ந்துளார் ஆழிபுக்குளராயினும் - பெருமையோடு குதிரையைக் கொண்டுசென்றவர்கள் கடலிற்புக்கொளித்தாராயினும், — அக் கணத்து ஒள் கடல் ஏழும் முற்றற - அப்பொழுதே ஒள்ளிய கடல்கள் ஏழும் அழியும்படி,—ஊழியில் படர் [illegible]

எய்தும் - ஊழிகாலத்திலே பரம்புகின்ற அக்கினியைப்போல எனதுபாணஞ் செல்லும். எ-று.

புக்குளராயினும் எய்தும், தீயினில் எய்தும், மூற்றுற எய்தும் எனத் தனித்தனி முடிக்க. (௪௦)

வஞ்சர் புக்கரம் வைகிடிற் சேடனென்
வெஞ்ச ரத்தி னிறப்பது மெய்ம்மையான்
மிஞ்சு ரத்து மிகுஞ்சுமை யேற்றியெண்
குஞ்ச ரத்துயிர் கொண்டன ரென்பவே.

இ-ள். வஞ்சர் அரம் புக்கு வைகிடில் - குதிரைக்கள்வர் பாதலத்திற் புகுந்து இருக்கில்,—சேடன் என் வெம் சரத்தின் இறப்பது மெய்ம்மை - சேடனெனவன் எனது கொடிய அம்பினால் இறப்பது உண்மை (அதனால்),—மிஞ்சு உரத்து மிகும் சுமை ஏற்றி - (அவர்கள்) மிகுந்த வலியோடு பெரும் பாரத்தைச் சுமத்தி,—எண் குஞ்சரத்து உயிர் கொண்டனர் - அட்டயானை களின் உயிரைக் கவர்ந்தவர்களேயாவர். எ-று.

ஆல், என்ப என்பன அசைநிலை. சேடனின்பாரம் அவனைக்கொன்ற விடத்து எட்டியானைகளின் மேலாமாதலின் சுமையேற்றி என்றார். (௪௧)

கன்ன மேகொடு போயின கண்டகர்
பொன்னின் மாநகர் புக்குறை வாரெனிற்
சொன்ன வானவர் துய்க்கு மருந்துசே
ரன்ன மாநகர்க் காக்கின ராலமே.

இ-ள். கன்னம் கொடு போயின கண்டகர் - களவுசெய்துகொண்டு சென்ற கள்வர்,—பொன்னின் மாநகர் புக்கு உறைவாரெனில் - சுவர்க்க லோகம் புக்கிருப்பாராயின்,—சொன்ன வானவர் துய்க்கும் மருந்துசேர் அன்ன மாநகர்க்கு - சொல்லப்பட்ட தேவர்கள் உண்ணுகின்ற அமுதம் பொருந்திய அந்தப் பெரிய நகரத்திற்கு,—ஆலம் ஆக்கினர் - நஞ்சை உள தாக்கினவரேயாம். எ-று.

சொன்ன நகர் என இயைக்க. ஆலம் ஆக்கினர் எனவே அந்நகரை அழியச்செய்தவராவர் என்றபடி. (௪௨)

காய ருந்திறற் கள்வர் தயித்திய
ராயு மென்கணைக் காற்றுவ தெங்ஙனே
வேய்நெ ருங்கிய சூழலின் வெம்மைய
தீயெ ழுந்திடி னென்கொ றொரிப்பதே.

இ-ள். காய் அரும் திறல் கள்வர் தயித்தியர் ஆயும் - கொல்லுகின்ற அரிய திறலையுடைய குதிரைக்கள்வர் அவுணர்களாயினும்,—என் கணைக்கு

ஆற்றுவது எங்ஙன் - என்கண்ணைக்கு ஆற்றலுடையராவது எவ்விடத்து,— வேய் நெருங்கிய சூழலின் - மூங்கில்நெருங்கிய இடத்திலே,—வெம்மைய தீ எழுந்திடில் தெரிப்பது என் - வெப்பத்தையுடைய அக்கினி மூளுமாயின் அது (அவற்றை எரிப்பதைக் குறித்து) நாம் விதந்து சொல்வது என்னை. எ-று.

எனவே அவுணர்களை என்பாணம் மிக இலகுவாகக் கொல்லுமென்பதாம். என்கணைக்காற்றுவது எங்ஙன் என்பதற்கு, என்கணையை அவர்கள் பொறுப்பது எவ்விடத்து எனினுமாம். (௪௩)

வெப்பு றத்திகழ் விற்றிகி ரிக்கிரிக்
கப்பு றத்திருள் புக்குள ரல்லரே
லிப்பு றப்பரப் பெங்கணு மென்கணை
குப்பு றத்திரிந் தாருயிர் கொள்ளுமே.

இ-ள். வெப்பு உறத் திகழ் வில் திகிரிக்கிரிக்கு அப்புறத்து - (சூரிய) வெப்பமுண்டாக விளங்குகின்ற ஒளிபொருந்திய சக்கரவாளகிரிக்கு அப்புறத்திலுள்ள, — இருள் புக்குளர் அல்லரேல் - இருளுலகிற் புக்கிருப்பவரல்லராயின்,—இப்புறப் பரப்பு எங்கணும் - இப்புறத்திலுள்ள பூமியின்பரப்பெங்கும்,—என்கணை குப்புறத் திரிந்து ஆர் உயிர் கொள்ளும் - என்பாணம் குதித்துத்திரிந்து அரிய உயிரைக்கவரும். எ-று.

அல்லரேல் கொள்ளும் என இயைக்க. சக்கரவாளக்கிரிக்கு இப்புறத்து வெய்யிலாதலின் வெப்புறத்திகழ்விற்றிகிரிக்கிரிக்கு என்றார். (௪௪)

வேறு.

இனையன கழறி நம்பி யுலகெலா மிமைப்பி னேகும்
துனையன பகழி யாய்பு துணிபுகொண் டெழுமவ் வெல்லை
முனையன வினையிற் றூய தீவினை முற்றிற் சூழ்நல்
வினையென வணுகிற் றந்த நந்தினி விரைவி னம்மா.

இ-ள். இனையன கழறி - இவைபோல்வனவற்றைச்சொல்லி,—நம்பி - இரகுமகாராசன், — உலகு எலாம் இமைப்பின் ஏகும் துனையன பகழி ஆய்பு துணிபுகொண்டு எழும் அ எல்லை - உலகமெங்கும் இமைப்பொழுதிலே செல்லுகின்ற விரைவையுடைய அம்பினை ஆராய்ந்து எடுத்துத் துணிவுற்று எழுகின்ற அப்பொழுது,—முன்னையன வினை ஆய தீவினை முற்றில் சூழ் நல்வினை என - பழவினையாகிய தீவினையின் முடிவிலடைந்த நல்வினையைப்போல, — அந்த நந்தினி விரைவின் அணுகிற்று - அந்த நந்தினி விரைவாக வந்தது. எ-று.

இற்று சாரியை. குதிரையையிழந்து வருந்தியது தீவினைவந்ததுபோன்றும், அப்படி வருந்தியகாலத்து நந்தினிவந்தது அத்தீவினையின்முடிவிலே நல்வினைவந்ததுபோன்றும் இருந்ததென்க. (௪௫)

ஏலவங் கெதிர்ந்த வானின்னீர்ம்புன லங்கை யேற்றுக்
காலையங் கதிரிற் சேந்த கண்கழீஇ விசும்பு பார்த்தான்
சோலையந் தாருத் தாமஞ் சூழ்தலைக் குலிச வைவேன்
மாலையங் கதிரின் மின்ன வலாரிமீப் போதக் கண்டான்.

இ-ள். ஏல அங்கு எதிர்ந்த - சமையத்திற்குப்பொருந்த அங்கே எதிராகவந்த, — ஆனின் ஈர் புனல் அங்கை ஏற்று - பசுவின் குளிர்ந்தசலத்தைக் கையின்கணேற்று,—காலை கதிரில் சேந்த கண்கழீஇ விசும்பு பார்த்தான் - உதயஞாயிற்றைப்போலச் சிவந்த கண்களைக் கழுவி ஆகாயத்தைப் பார்த்தான்,—அம் தாருச் சோலைத் தாமம் சூழ் தலைக் குலிச வை வேல் மாலைக் கதிரின் மின்ன - (அங்ஙனம்பார்த்தபொழுது) அழகிய கற்பகதருச் சோலையினதுமாலைசூழ்ந்த நுதியையுடைய குலிசமாகிய கூரியபடை மாலைக் காலத்துச் சூரியனைப்போலப்பிரகாசிக்க,—வலாரி மீப்போதக் கண்டான்- இந்திரன் மேலேசெல்லக் கண்டான். எ-று.

காலையங்கதிர், மாலையங்கதிர் என்புழி அம் சாரியைகள். "வேற்றுமையாயினைகானிறுமொழி-யீற்றழிவோடும்மேற்பவுமுளவே" என்னுஞ் சூத்திரத்து ஈற்றழிவோடும் என்றவும்மையால், காலை, மாலை என்னுமைகாரவீற்றுமொழிகள் ஈறழியாமலே ஐகாரச்சாரியை பெற்றுவந்தன. ()

வாம்பரிக் கள்வ வேகேல் மாயஞ்செய் வஞ்ச வேகேல்
கூம்புடைத் தேர வேகேல் கொடியரிற் கொடியா யேகே
லாம்பரி சறியா யேகே லவுணருக் கெளியா யேகே
றேம்பின திறத்தா யேகே லென்றனன் செருக்கொள் வீரன்.

இ-ள். செருக் கொள் வீரன் - போரிற்கொண்ட வீரத்தையுடையோனாகிய இரகு,—வாம் பரிக் கள்வ ஏகேல் - வாவுகின்ற குதிரையைக் களவு செய்தவனே செல்லாதே,—கூம்பு உடைத் தேர ஏகேல் - கூம்பையுடைய தேரைக்கொண்டவனே செல்லாதே,—கொடியரில் கொடியாய் ஏகேல் - கொடியவர்களுட் கொடியவனே செல்லாதே,—ஆம் பரிசு அறியாய் ஏகேல் - மேல்வருந்தன்மையை அறியாதவனே செல்லாதே, — அவுணருக்கு எளியாய் ஏகேல் - அவுணர்களுக்கு எளியவனே செல்லாதே,—தேம்பின திறத்தாய் ஏகேல் என்றனன் - வலிகுறைந்த தன்மையையுடையானே செல்லாதே என்றான். எ-று.

வீரன் என்றனன் என முடிக்க. ஏகேல் என்பன முன்னிலையேவலொருமை எதிர்மறைத்தெரிநிலைவினைமுற்றுக்கள். (௪௭)

கருமுகிற் பிறப்ப தல்லாற் காசினிப் பிறந்து மீப்போ
முருமென வெழுந்த வெஞ்சொ லொல்லொலி செவியிற் பாய
வருகடற் பிறப்ப தல்லால் வான்வரு வடவைத் தீயிற்
றிருகினன் றேரி னூடு மாயிரஞ் செங்க ணனே.

இ-ள். கருமுகில் பிறப்பது அல்லால் காசினி பிறந்து மீப் போமுரும் என - கரியமுகிலிற் பிறப்பதன்றிப் பூமியிற் பிறந்து மேலேபோகின்ற இடியைப்போல,—எழுந்த வெம் சொல் ஒல் ஒலி செவியில் பாய - எழுந்த கொடுஞ்சொல்லினது ஒல்லென்ற ஒலியானது செவியினிடத்தே புக,—ஆயிரம் செக்கணான் - ஆயிரஞ் சிவந்த கண்களையுடையவனாகிய இந்திரன்,—வரு கடல் பிறப்பது அல்லால் வான் வரு வடவைத்தீயில் தேரினோடு திருகினன் - மேற்படுகின்ற கடலிற்பிறப்பதன்றி ஆகாயத்திற்றோன்றிய வடவாமுகாக்கினியைப்போலத் தேரோடும் திரும்பினான். எ-று.

பாயத் திருகினான் என்க. கோபத்தோடு திரும்பினான் என்பார் வடவைத்தீயிற்றிருகினான் என்றார். (௪௮)

நிசிப்பட்ட வளகப் பைம்பொ னிரைவளைத் தடங்கைச் செங்கட்
சசிப்பட்ட மனனிற் செந்தீத் தழைத்திடத் திருகாநின்ற
வசிப்பட்ட குலிசத் தேவும் வையமும் வையத் தட்டின்
விசிப்பட்ட வேள்வி மாவு நோக்கினன் விளம்பு கின்றான்.

இ-ள். நிசி பட்ட அளகப் பைம்பொன் நிரை வளைத் தடம் கைச் செங்கண் சசிப் பட்ட மனனில் - இருளைப்பொருந்தக்கூந்தலையும் பசிய பொன்னாலாகிய நிரையான வளையலையணிந்த விளைந்த கையையும் செவ்வரிபரந்த கண்களையுமுடைய இந்திராணியைப்பொருந்திய மனத்தில்,— தீ தழைத்திட - அக்கினி தழைக்க,—திருகாநின்ற வசிப்பட்ட குலிசத்தேவும் - திருப்பிய கூர்மையைக்கொண்ட குலிசப்படையையுடைய இந்திரனையும்,— வையமும் - தேரையும்,—வையத்தட்டின் விசிப்பட்ட வேள்விமாவும் - தேர்த்தட்டிலே கட்டுதலைப்பொருந்திய யாகத்திற்குரிய குதிரையையும்,—நோக்கினன் விளம்புகின்றான் - பார்த்துச் சொல்லுகின்றான். எ-று.

சசிப்பட்ட, வசிப்பட்ட என்பவைகளை எழுவாய்த்தொடராகக்கொள்ளினுமமையும். இந்திராணியையே நோக்கிய மனம் என்பார் சசிப்பட்ட மனம் என்றார். இதனால்; இந்திராணியை இழக்கவருமென்ற அச்சத்தினாலேயே இக்குதிரையைக் கவர்ந்தான் என்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது. (௪௯)

பழிப்பது படாத வேள்வி யாதினும் பாகமுன்ன
மொழிப்பது படாது கொள்ளு முவப்புடை யொருவனீயே
செழிப்பது திகழ வெந்தை யியற்றிய தெய்வ வேள்வி
யழிப்பது துணிகின் றாயா லவுணரே யனிய ரம்மா.

இ-ள். பழிப்பது படாத வேள்வி யாதினும் - பழித்தலைப்பொருந்தாத யாகங்களெவற்றின்கண்ணும்,— பாகம் முன்னம் ஒழிப்பது படாது கொள்ளும் உவப்பு உடை ஒருவன் நீயே - அவிப்பாகத்தை முன்னரே நீக்காது கொள்ளுகின்ற மகிழ்ச்சியையுடைய ஒருவனாகிய நீயே,— செழிப்பது திகழ எந்தை இயற்றிய தெய்வ வேள்வி அழிப்பது துணிகின்றாய் - செழிப்பாகது விளங்க என்பிதா இயற்றிய தெய்வத்தன்மைபொருந்திய

யாகத்தை அழித்தற்குத் துணிகின்றாய்;—அவுணரே அளியர் - (ஆகையால் இதனை நோக்குமிடத்து) அவுணர்களே அருளுடையர்கள். எ-று.

அவியை முன்னரே ஏற்கின்றமையினாலே பாதுகாத்தற்குரியவனாயிருந்தும் இரக்கமின்றி அழிப்பதற்குத் துணிகின்றமையின், உன்னிலும் பார்க்க அவியையேலாது அழிக்கின்ற அவுணரே யளியர் என்பான் இங்ஙனம் கூறினான். அம்மா வியப்பின்கட் குறிப்பு. (௰)

போதவேள் வியினை யெஞ்சா தழித்திடும் புன்மை யோர்செ
யேதமே யணுகா வண்ண மிசைந்துகொண் டினிது காக்கு
நீதகா திழைத்தி யாயி னிலைக்குமோ நெறிக ணித்த
வேதநூ லுரைத்த தொல்லை விதியும்போ யிறந்த தன்றே.

இ-ள். போத வேள்வியினை எஞ்சாது அழித்திடும் புன்மையோர் செய் ஏதமே அணுகாவண்ணம் - மிகவும் யாகத்தை எஞ்சாதபடி அழிக்கின்ற எளியோராகிய இராக்கதர் முதலியோர் செய்கின்ற குற்றமே அடையாதபடி;—இசைந்துகொண்டு இனிது காக்கும் நீ - மனம் ஒருப்பாடுற்று (அவ்வேள்வியை) நன்கு காக்கின்ற நீயே;—தகாது இழைத்தியாயின் - (காத்தலாகிய நின் பெருமைக்குத்) தகாதனவற்றைச் செய்வாயாயின்,—நெறிகள் நிலைக்குமோ - யாகமுதலிய தருமநெறிகள் நிலையுறுமா,—நித்த வேதநூல் உரைத்த தொல்லை விதியும்போய் இறந்தது - நித்தமான வேதநூல் கூறிய பழைய விதியும் நீங்கி அழிந்தது. எ-று.

காப்போர் எனக் கூறப்பட்டோர் அழித்தலின் வேதநூலுரைத்த தொல்லைவிதியும்போயிறந்தது என்றான். ஏகாரம் தேற்றம். (௰௧)

நள்ளொத்த வுலகின் மற்றை நாட்டினி னவின்ற கேள்வி [ய்
தெள்ளத்தெள் ளியநன் னீர்மைச் செய்கையிற் சிறந்த சீரோ
கள்ளத்து நிரந்த மாய வஞ்சனை காசி லாநின்
னுள்ளத்து முளதே யாயி னுலகமு மில்லை போலும்.

இ-ள். நள் ஒத்த உலகில் - நடுவேயமைந்துள்ள பூவுலகிலும்,—மற்றை நாட்டினில் - மற்றைய உலகங்களிலும்,— நவின்ற கேள்வி தெள்ளத் தெள்ளிய நன்னீர்மைச் செய்கையில் சிறந்த சீரோய் - சொல்லப்பட்ட நீதிநூல்கள் மிகத் தெளிவாகக் கூறிய நல்லொழுக்கச் செயலிற் சிறந்த சிறப்பையுடைய தேவராசனே,—கள்ளத்து நிரந்த மாய வஞ்சனை காசு இலா நின் உள்ளத்தும் உளதேயாயின் - கள்ளத்தோடு நிறைந்த மாயா வஞ்சனை உனது மனத்திலும் உள்ளதேயானால்,—உலகமும் இல்லைப் போலும் - இனி உலகமும் அழிந்துவிடும்போலும். எ-று.

உம்மை சிறப்பு. நல்லோர் தருமங்களை அழிக்கத் தொடங்கிக்கொண்டமையின் இனி உலகம் நிலைத்தலரிதென்பான் உலகமுமில்லைப்போலும் என்றான். (௰௨)

உலகெலாம் பரவப் பட்ட வுனதுழி யொருவிற் றாயி
னலகிலா வரிய நீதி யாருழிச் செல்லு மையோ
நிலைகுலா நீர்மை யாரை நீணெறி நிரந்து நேடி
னிலைகொலா மிடர்செய் பாரி னென்பிழைத் தேங்கள் யாமே.

இ-ள். உலகெலாம் பரவப் பட்ட உனதுழி ஒருவிற்று ஆயின் - உலகத்துள்ளார் யாவரானும் துதிக்சப்பட்ட உன்னிடத்தில் நீங்கியதாயின்,— அலகுஇலா அரிய நீதி ஆருழிச் செல்லும் - அளவில்லாத அரிய நீதியானது வேறு யாரிடத்திலே சென்றிருக்கும்;—ஐயோ! நிலைகுலாம் நீர்மையாரை நீள் நெறி நிரந்து நேடின் இலைகொலாம் - ஐயோ! நிலையாக விளங்கும் நல்லொழுக்கமுடையாரை (சுவர்க்க முதலிய) உயர்ந்த கதிகளிலும் ஆராய்ந்துபார்க்கில் இல்லைப்போலும்,—இடர்செய் பாரில் யாங்கள் என் பிழைத்தேம் - (அங்ஙனமானல்) தீவினையையே மிகுத்துச் செய்கின்ற பூமியில் நாங்கள் யாது பிழைசெய்தேம். எ-று.

நல்வினையையே மிகுத்துச்செய்யும் உயர்ந்தகதிகளில் தீவினைசெய்யப்படில், தீவினையையே மிகுத்துச் செய்யும் பூமியில் நாங்கள் செய்வது பிழையன்று என்பான் நிலைகுலா நீர்மையாரை........ என்பிழைத்தேங்கள் யாமே என்றான். ஐயோ என்பது இரக்கப்பொருளில் வந்தது. (௩௩)

துன்னெனத் தொடர்ந்து போகித் தொல்லையோ ரிதயத் துள்ளே
புண்ணெனக் கிடந்து வெய்திற் புழுங்குபு புடைப்ப தல்லாற்
பெண்ணெனச் சிறந்த மாயத் தெய்திய விழிவும் பின்னர்க்
கண்ணெனச் சிறந்த தென்னச் சிறக்குமோ கரவு மையா.

இ-ள். ஐயா! - அரசனே!,—துன்னெனத் தொடர்ந்து போகித் தொல்லையோர் இதயத்துள் புண்ணெனக் கிடந்து - விரைவாகத் தொடர்ந்துசென்று பழையோருடைய மனத்தினுள்ளே புண்ணைக் கிடந்து,— வெய்தில் புழுங்குபு புடைப்பது அல்லால் - வெம்மையோடு புழுங்கச் செய்து தாக்குவதேயன்றி,—கரவும் - களவும், — பெண்ணெனச் சிறந்த மாயத்து எய்திய *இழிபும் பின்னர் கண்ணெனச் சிறந்தது என்ன - பெண்ணென்று சிறப்புப்பெயர்படைத்துள்ள மாயையினல் அடைந்த இழிவைத்தருவதாகிய யோனியும் கண்ணென்று சிறந்து காட்டினற்போல,— சிறக்குமோ - பிறிதொன்றாகச் சிறந்து காட்டுமோ. எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. புழுங்குபு என்பதில் பிறவினை விகுதி தொக்கு நின்றது. அல்லால் சிறக்குமோ என இயைக்க. இழிபு உபசாரம். யோனியை மறைத்ததுபோல இதனை மறைத்தல் கூடாது என்பதாம். (௩௪)

ஆதலாற் றரக நீகொண் டகலுத லறிவன் றன்றி
யேதிலா ருலகி னின்னை யிகழவும் படுவ துண்டா॥

னீதியால் விடுத்து நேரில் கற்பக நீழற் சேறி
நீதிலா தென்ன மேலோன் சிறுநகை பொடித்துச் செப்பும்.

இ-ள். ஆதலால் துரகம் நீகொண்டு அகலுதல் அறிவன்று - ஆதலினாலே குதிரையை நீகொண்டு செல்லுதல் முறையன்று,—அன்றி எதிலார் உலகில் நின்னை இகழவும்படுவது உண்டு - (அது) அல்லாமலும் அயலார்கள் உலகத்திலே உன்னை இகழவும்படுவதுண்டு,—நீதியால் விடுத்து நீதி இலாது நேர் இல் கற்பக நீழல் சேறி என்ன - நீதியோடு (குதிரையை) விடுத்துத் தீமையின்றி (உனது) உவமையில்லாத கற்பக நீழலின்கண்ணே சென்று வசிக்குதி என்று கூற,—சிறுநகைபொடித்து மேலோன் செப்பும் - புன்னகைசெய்து இந்திரன் சொல்லுவான். எ-று.

தீதிலாது என்பதில் இலாது என்பதை முற்றுக்கி அடையாது எனப்பொருள் கூறினுமமையும். என்னச் செப்பும் என முடிக்க. (ருரு)

தெள்வலி யுடையை யாகந் திறத்தினு னுந்தை தேந்தார்க்
கள்வழி தருவிற் சூழ்ந்த நகர்கொளக் கருத்திற் கொண்டா
னுள்வரு மவாவி னார்மற் றேதிலா ருடைமை யுள்ள [டோர்.
கொள்வது துணிந்தா ராயிற் கொடுப்பரோ வருந்திக் கொண்

இ-ள். தெள் வலியுடையை - தெளிந்த வலியையுடையானே,— உந்தை - உன் பிதாவாகிய திலீபன்,—யாகத்திறத்தினுல் - யாகத்தின் பகுதியினுல்,—தேம் தார் கள் வழி தருவில் சூழ்ந்த நகர் கொளக் கருத்தில் கொண்டான் - வாசனைபொருந்திய பூக்களிலுள்ள தேன்வழிகின்ற கற்பக தருவாற்சூழப்பட்ட நகரத்தைக் கைக்கொள்ளும்படி சிந்தித்தான்,—உள் வரும் அவாவினார் ஏதிலார் உடைமை உள்ள கொள்வது துணிந்தாராயின் - மனத்தில் வளராநின்ற ஆசையையுடையோர் அயலாருடைய பொருளாக உள்ளனவற்றைக் கொள்வதற்குத் துணிந்தாராயின்,—வருந்திக் கொண்டோர் கொடுப்பரோ - அப்பொருள்களை வருந்திச் சம்பாதித்தோர் கொடுப்பாரோ? எ-று.

ஒகாரம் எதிர்மறை. மற்று அசைநிலை; வினைமாற்றுமாம். (ருசு)

நல்லன நணுகி வெய்ய தீயன நலிந்து நாளு
மெல்லன பெரிய கீர்த்தி வளர்ப்பதே யியற்கை யென்ப
வல்லன பகையி னன்றி மற்றையோர் திறத்து நீதி
யல்லன செயவு முள்ளத் தமைப்பரோ வரசி னுன்றோர்.

இ-ள். நல்லன நணுகி - நல்லனவாகிய வினைகளைப் பொருந்துமாறுசெய்து,—வெய்ய தீயன நலிந்து - கொடிய தீயனவாகிய வினைகளைக் கெடுத்து,—நாளும் எல் அன பெரிய கீர்த்தி வளர்ப்பதே இயற்கை - நாடோறும் சூரியனையொத்த பெரிய கீர்த்தியை வளர்ப்பதே (அரசியன் முறை நிறைவுற்றோர்க்கு) முறையாகும்,— வல்லன பகையின் அன்றி

மற்றையோர் திறத்து நீதி அல்லன செயவும் - (அஃதொழித்துத் தமக்குக் கேடுசூழ்தலில்) வல்ல பகைவர்களிடத்தன்றி ஏனையோர்களிடத்து நீதியல்லாதனவற்றைச் செய்தற்கும்,— அரசின் ஆன்றோர் அமைப்பரோ - அரசியலால் நிறைந்தவர்களாகிய அரசர்கள் மனத்திற் கருதுவார்களோ. எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. என்ப அசை. உம்மை எதிர்மறை; அசை ஆக்கினும் அமையும். (கஎ)

மாலவற் கல்லா லின்றே வரப்புரு டோத்த மப்பேர்
மேலவற் கல்லா லின்றே விழுமிய மகேச நாமஞ்
சாலவெற் கல்லா லின்றே சதக்கிர தென்னுந் தற்பே [ரோர்.
ரேலவிப் பொருள்கண் மூன்றும் பிறிப்பரோ வறத்தி னேன்

இ-ள். வரப் புருடோத்தமப் பேர் மாலவற்கு அல்லால் இன்று - மேலான புருடோத்தமனென்னும் பேர் விஷ்ணுவுக்கேயன்றிப் பிறருக்கில்லை,— விழுமிய மகேச நாமம் மேலவற்கு அல்லால் இன்று - சிறந்த மகேசன் என்னும் பெயர் சிவனுக்கேயன்றிப் பிறருக்கு இல்லை,—சதக்கிரது என்னும் தத் பேர் சால எற்கு அல்லால் இன்று - சதக்கிரது என்னும் அப்பெயர் மிகவும் எனக்கேயன்றிப் பிறருக்கில்லை,—ஏல இப்பொருள்கள் மூன்றும் அறத்தின் ஏன்றோர் பிரிப்பரோ - (தம்மைப்) பொருந்துமாறு இப்பெயர்கள் மூன்றையும் தருமத்தினோடியைந்தவர்களாகிய பெரியோர்கள் பிரிப்பார்களோ. எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. தத் என்னும் வடமொழி தற் எனத் திரிந்து நின்றது. (கஅ)

அன்பற வினைய மாற்ற மறைதலும் வேள்வி நாத
னென்பது போத றன்னை யெண்ணினை யில்லை போலும்
வன்பெரு மதியா யென்றான் மற்றவன் வான நாடன்
றன்பெருங் கண்க டோறுந் தழலெழச் சாற்று கின்றான்.

இ-ள். அன்பு அற இனைய மாற்றம் அறைதலும் - அன்பு நீங்க இவ்வார்த்தையை இந்திரன் கூறுதலும்,—அவன் வன் பெருமதியாய் வேள்விநாதன் என்பது போதல் தன்னை எண்ணினை இல்லை போலும் என்றான் - அவ்விரகுவானவன் வலிய பெரிய புத்தியையுடையானே! (நீ சதக்கிரது என்னும் பெயர்போகின்றது என்று இவ்வாறு செய்யின்) வேள்விக்குவேந்தன் என்னும் பெயர் அழிதலைச் சிந்தித்திலாய்போலும் என்றான்,—வானநாடன் தன் பெரும் கண்கள்தோறும் தழல் எழச் சாற்றுகின்றான் - (அப்பொழுது) இந்திரனவன் தன்னுடைய பெரிய கண்கடோறும் அக்கினிதோன்றச் சொல்லுகின்றான். எ-று.

வன்பெருமதியாய் என்றது புகழ்வதுபோலப் பழித்தது. பரிகாசத்தாற் கோபமுண்டாயிற்று என்க. (ககூ)

மகரவா ரிதிசூழ் வையத் தலத்தினின் மாட்சித் தாய
நிகரிலா வரத்தி னேன்ற கபிலனை நிகர்க்கின் றேறைற்
சிகரவா குவினுய் செய்ய தீவினைச் செயலின் மூழ்குஞ்
சகரர்தா மடைந்த வெய்ய நெறியினிற் சார்த லுனே.

இ-ள். சிகர வாகுவினுய் - மலைபோலும் புயத்தையுடைய இரகுமகாராசனே!, — மகரவாரிதி சூழ் வையத்தலத்தினில் - கடல்சூழ்ந்த பூமியிலே.— மாட்சித்து ஆய நிகரிலா வரத்தின் என்ற கபிலனை நிகர்க்கின்றேன் - (நுங்குலத்தாராகிய சகரரையழித்த) மாட்சிமையுடைத்தாய ஒப்பில்லாத வரத்தினுன்மிக்க கபிலமுனிவரை யான் ஒத்திருக்கின்றேன்,— தீவினைச்செயலின் மூழ்கும் சகரர் அடைந்த வெய்ய நெறியினில் சார்தல் செய்யல் - (ஆகலால்) தீவினைச்செயலில் அழுந்திய அந்தச் சகரர் அடைந்த கொடிய கதியின்கணடைதலை நீயும் செய்துகொள்ளாதே. எ-று.

எனவே என்னுல் அழிக்கப்படாதே என்பது கருத்து. தாம் தேற்றத்தின்கண் வந்த சாரியை. தான், ஏ அசைகள். சகரமகாராசனுடைய வேள்விக் குதிரையை இந்திரன் கவர்ந்துசென்று பாதலத்திலிருந்த கபிலமுனிவர்பக்கத்திற் கட்டிவிட, சகரன் புதல்வர் அறுபதினுயிரவரும் பூமியைத் தோண்டிப் பாதலத்திற்சென்று குதிரையைக்கண்டு கபிலமுனிவரோடு எதிர்க்க அவர் அவர்களைக் கோபித்து எரித்தாராதலின் தீவினைச்செயலின்மூழ்குஞ் சகரர்தாமடைந்தவெய்யநெறியினிற் சார்தல்செய்யல் என்றூர். (௬௦)

என்றவ னிசைத்த லோடு மேந்தலு மெரியு முள்ளங்
கன்றுபு கறுத்த வாளி தொடுக்குதி கடிதி னென்று
னன்றென விசிகம் வில்லி னுட்டின னடவ முன்னே
யொன்றுவெம் பகழி யன்ன னுரத்தினிற் புதைய வுய்த்தான்

இ-ள். என்று அவன் இசைத்தலோடும் - என்று அவ்விந்திரன் சொல்லியவளவில்,—ஏந்தலும் எரியும் உள்ளம் கன்றுபு - இரகுமகாராசனும் (கோபத்தினுல்) எரிகின்ற மனங்கன்றி,—கறுத்த வாளி கடிதின் தொடுக்குதி என்றூன் - கோபத்தைக்கொண்ட பாணத்தை விரைவிலே தொடுக்குதி என்றூன்,—நன்று என விசிகம் வில்லில் நாட்டினன் நடவ முன்னம் - (இந்திரன்) நல்லது என்று அம்பினை வில்லிற்றொடுத்துச் செலுத்த முன்னரே,—ஒன்று வெம்பகழி அன்னுன் உரத்தினில் புதைய உய்த்தான் - இரகுமகாராசன் ஒரு கொடிய பாணத்தை அவ்விந்திரனுடைய மார்பிலே புதையும்படி செலுத்தினுன். எ-று.

நடவமுன் உய்த்தான் என இயைக்க. (௬௧)

உடுபதிப் பெயரி னுட்ட வுறுங்கணை நுழைந்த மார்பிற்
கடுவிசைப் பகழி பாயக் கணையொன்று கதழ்வி னுய்த்தான்

றொடுகழற் குரிசில் கங்குற் சுருட்குழ லியர்கண் ணென்னு
மடுதிறற் பகழி பாயு மகலம்புக் கமர்ந்த தன்றே.

இ-ள். உடுபதிப்பெயரின் காட்ட உறும் கணை நுழைந்த மார்பில் - இந்திராணியினது கண்களாகிய மிக்க பாணங்கள் நுழைந்த மார்பிலே,— கடு விசைப் பகழி பாய - கடியவிசையையுடைய அம்பு பாய,—கணையொன்று கதழ்வின் உய்த்தான் - (இந்திரனும்) அம்பொன்றை வேகத்தோடு செலுத்தினன்,—தொடு கழல் குரிசில் கங்குல் சுருள் குழலியர் கண் என்னும் அடுதிறல் பகழி பாயும் அகலம் புக்கு அமர்ந்தது - (அது) கட்டிய வீரக்கழலையுடைய இரகுமகாராசனது இருளையொத்த சுருளமைந்த கூந்தலையுடையவர்களாகிய மகளிரது கண்களென்னும் கொல்லுந்தொழிலையுடைய அம்புகள்பாய்கின்ற மார்பிற் புக்கிருந்தது. எ-று.

உடுபதிப்பெயர் - சசி=இந்திராணி. பாய உய்த்தான்; அது புக்கமர்ந்தது என முடிக்க. பாய நிகழ்வுப்பொருட்டு. (௧௨)

மேக்கினன் கருகக் கண்கள் சிவந்தொரு விசிகம் வீர
னாக்கினன் பெரியன் வாளி யொன்றொறுத் தொன்று சேற
வாக்கினன் குரிசின் மாற்றி யைந்தின்பி னைந்து பல்லம்
போக்கினன் புவன மூன்றும் புகைபுகப் புகுந்த வன்றே.

இ-ள். மேக்கினன் கருகக் கண்கள் சிவந்து ஒருவிசிகம் வீரன் ஊக்கினன் - செந்நிறம்படைத்த சூரியனும் கருநிறமடையும்படி தன் கண்கள் சிவந்து ஒரு அம்பினை வீரனாகிய இரகுமகாராசன் செலுத்தினன்,— பெரியன் வாளி ஒன்று ஒறுத்து ஒன்று சேற ஆக்கினன் - இந்திரன் அம்பொன்றால் (அவ்வம்பினை) அறுத்து பின்னும் ஓரம்பைச் செல்லும்படி செலுத்தினன்,—குரிசில் மாற்றி ஐந்தின்பின் ஐந்து பல்லம் போக்கினன் - இரகுமகாராசன் அதனை விலக்கி ஐந்துபாணங்களின்பின் ஐந்துபாணங்களை (எனவே பத்துப்பாணங்களை) ச் செலுத்தினன்,—புவனம் மூன்றும் புகை புகப் புகுந்த - (அப்பாணங்கள்) திரிலோகத்திலும் புகைசெல்லும்படி சென்றன. எ-று.

அன்று, ஏ அசைகள். வாளி ஒன்று ஒறுத்து ஒன்று சேற ஆக்கினன் என்பதற்குப் பாணங்களை ஒன்றொறுக்கவும் ஒன்று செல்லவுமாகச் செலுத்தினன் எனினுமாம். (௧௩)

நெற்றியை நோக்கிற் றொன்று நிறம்புக நிமிர்ந்த தொன்று
விற்றெற வோடிற் றொன்று விலோதனம் விரைந்த தொன்று
பற்றிய பகழி சிந்தும் படிபடப் படர்ந்த தொன்று
மற்றைய வொன்றிற் போகி வாண்முக மடுத்த வன்றே.

இ-ள். ஒன்று நெற்றியை நோக்கிற்று - (அவற்றுள்) ஒருபாணம் (இந்திரனுடைய) நெற்றியை நோக்கிச் சென்றது,— ஒன்று நிறம் புக

நிமிர்ந்தது - ஒரு பாணம் (அவனுடைய) மார்பிற் புகும்படி கிளர்ந்து சென்றது,—ஒன்று வில் தெற ஓடிற்று - ஒருபாணம் (அவனுடைய) வில்லை வெட்டும்படி ஓடியது.—ஒன்று விலோதனம் விரைந்தது - ஒரு பாணம் (அவனுடைய) கண்களைநோக்கி விரைந்து சென்றது, —ஒன்று பற்றிய பகழி சிந்தும்படி படர்ந்தது - ஒருபாணம் (அவன்) கையிற் பற்றிய பாணஞ் சிந்தும்படி சென்றது.—மற்றை ஒன்றிற் போகி வாள் முகம் மடுத்த - மற்றைய ஐந்துபாணங்களும் ஒருதொடையாகச்சென்று ஒளிபொருந்திய அவனுடைய முகத்திலே முகஞ்செய்தன. எ-று.

அன்று, ஏ அசைகள். (௬௪)

கல்லொன்று கடல தாகக் கண்டவன் கதழ்வு கைமிக், செல்
லொன்று பகழி தூண்ட வெதிர்ந்தவா றளவை யெண்ணில், வில்
லொன்றி னிரண்டு மூன்று கோலினின் விளங்கு நான்கிற், சொல்
லொன்றிற் றுணித்தான் மிக்க தொடையொன்றிற் றமித்து வீழ்த்
தான்.

இ-ள். கல் ஒன்று கடலது ஆகக் கண்டவன் கதழ்வு கைமிக்கு எல் ஒன்று பகழி தூண்ட - (மைநாகமென்னும்) மலையொன்றினைக் கடலிற் புகும்படி செய்தவனாகிய இந்திரன் வேகங்கொண்டு ஒளிபொருந்திய பாணத்தைச் செலுத்த,—எதிர்ந்த ஆறு அளவை எண்ணில் - எதிர்ந்தபடியே (அப்பாணங்களின்) அளவைக் கணிக்கில்,—வில் ஒன்றின் இரண்டு மூன்று கோலினின் - ஒருவில்லிற்பூட்டிச் செலுத்திய ஐந்துபாணத்தினால்,—விளங்கு நான்கில் சொல் ஒன்றில் துணித்தான் - விளங்குகின்ற நான்கின்கண்ணும் சொல்லப்படும் ஒன்றின்கண்ணுந் துணித்தலைச்செய்தான், — மிக்க தொடை ஒன்றில் துணித்து வீழ்த்தான் - எஞ்சியவற்றை ஒருதொடையினால் வெட்டி விழுத்தினான். எ-று.

எண்ணில் ஐந்தில் துணித்தான்; தொடை ஒன்றில் துமித்தான் என்க. (௬௫)

கைவினைத் தொடைபோ யொல்லைக் கடைப்படு முன்னங் கா
செய்வினைப் பகழி நூறு திகிரிக்கொன் பதுதிண் டேரி [லின்
னுய்வினைப் புரவிக் கெண்ப தொருபஃ துய்ப்பாற் கொன்றே
யெய்வினைப் பெரியோற் காக வேவினு னிலங்கு வேலான்.

இ-ள். கைவினைத் தொடைபோய் ஒல்லை கடைப்படு முன்னம் - தன் கைத்தொழிலாற் செலுத்திய பாணங்கள் விரைவாகப்போய் முடியமுன்னரே,— செய்வினைப்பகழிநூறு - செய்கின்ற போரையுடைய நூறுபாணங்களை,— திகிரிக்கு ஒன்பது - தேருக்கு ஒன்பதும்,—திண் தேரின் உய்வினைப் புரவிக்கு எண்பது - திண்ணிய தேரிற் பூட்டிய இழுக்கின்ற தொழிலையுடைய குதிரைகளுக்கு எண்பதும்,—உய்ப்பாற்கு ஒருபஃது -

பாகனுக்குப் பத்தும்,—எய்வினைப் பெரியோற்கு ஒன்று ஆக - எய்யுந் தொழிலையுடைய இந்திரனுக்கு ஒன்றுமாக,—இலக்கு வேலான் காலின் ஏவினன் - விளங்குகின்ற வேற்படையையேந்தியவனாகிய இரகுமகாராசன் காற்றைப்போல விரைந்து (செல்லுமாறு) செலுத்தினன். எ-று.

நூறு ஏவினன் என இயைக்க. (௬௬)

கால்வந்த கணத்தின் வீயக் கடுவிசைத் தெய்வ வாசி
மேல்வந்த நொடியின் மாய முண்முனை விழுக்கோற் கையான்
பால்வந்த துடியின் மாளப் பண்ணவன் றன்மே லாலம் [றான்.
போல்வந்த விமைப்பிற் றீயக் கணையொன்று பொறித்து நின்

இ-ள். கால் வந்த கணத்தின் வீய - தேரின்மேல் வந்த பாணங்கள் ஒன்பதும் கணப்பொழுதினுள்ளே அழியவும்,—கடுவிசைத் தெய்வ வாசி மேல் வந்த நொடிப்பின் மாய - மிகுந்த வேகத்தையுடைய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய குதிரையின்மேல் வந்த பாணங்கள் எண்பதும் நொடிப்பொழுதினுள்ளே அழியவும்,—முள் முனை விழுங் கோல் கையான்பால் வந்த துடியின் மாள - முள்ளைப்போன்ற நுதியையுடைய சிறந்த தாற்றுக் கோலை ஏந்திய கையையுடையனாகிய பாகன்மீது வந்த பாணங்கள் பத்தும் துடிப்பொழுதினுள்ளே அழியவும்,—தன்மேல் ஆலம்போல் வந்த இமைப்பில் தீய - தன்மீது நஞ்சைப்போல்வந்த பாணம் ஒன்றும் இமைப்பொழுதினுள்ளே அழியவும்,—பண்ணவன் கணை ஒன்று பொறித்து நின்றான் - தேவனாகிய இந்திரன் ஒருகணையைச் செலுத்திநின்றான். எ-று.

கால்-ஆகுபெயர். வீய, மாய, மாள, தீயப் பொறித்துநின்றான் என முடிக்க. கணம், நொடி, துடி, இமைப்பு என்பன சிறிய காலஅளவின் பேதங்கள். (௬௭)

பொறித்தகை விடாது மாலோன் பொங்கியைஞ் ஞூறு புங்கந்
தெறித்தன னொன்றை யொன்று கௌவுபு சேற வீரன்
குறித்தன னொன்றை மாற்ற வொன்றெதிர் குறுக வீடா
மறித்தன னளவற் றாக வான்கணை மடுத்து மாதோ.

இ-ள். மாலோன் பொங்கி பொறித்த கை விடாது ஐஞ்ஞூறு புங்கம் ஒன்றை ஒன்று கௌவுபு சேறத் தெறித்தனன் - இந்திரன் கோபித்துத் தொடுத்த கையைவிடாது ஐஞ்ஞூறு அம்புகளை ஒன்றையொன்று கௌவிச் செல்லும்படி செலுத்தினன்,—வீரன் குறித்தனன் அளவு அற்றாக வான் கணை மடுத்து - வீரனாகிய இரகுமகாராசன் நோக்கி அளவு அத்தன்மையதாகப் பெரிய அம்பினைத்தொடுத்து,—ஒன்றை மாற்ற ஒன்று எதிர் குறுக வீடா மறித்தனன் - ஒவ்வொன்றை மாற்ற ஒவ்வொன்று எதிர்செல்லும்படி விட்டுத் தடுத்தான். எ-று.

வீடா விகாரம். ஒன்றின்பின்னொன்றாக விடுத்தான் என்பார் ஒன்றை யொன்றுகௌவுபு சேறவிடுத்தனன் என்றும், முன்வந்ததை ஒன்றுசென்று மாற்றிமுடிய மற்றதை மற்றது எதிர்சென்று தடுக்குமாறு விடுத்தான் என் பார் ஒன்றைமாற்றவொன்றெதிர்குறுகவீடா என்றுங் கூறினர். (௬அ)

ஆய்ந்தன பகழி யெண்ணி லடுத்தடுத் தேவ வேவப்
பாய்ந்தன பரந்து வானப் பரப்பெலாம் பாயப் பாய
வீந்தன வீய வீய விடுப்பதே யல்லால் வேக
மோய்ந்தன ரின்றே தம்மி லுறுவலிக் குவமை யொப்பார்.

இ-ள். ஆய்ந்தன பகழி எண்ணில் அடுத்து அடுத்து ஏவ ஏவ - ஆரா ய்ந்தெடுத்தனவாகிய அம்புகள் அளவில்லாதனவற்றை அடுத்தடுத்துச் செ லுத்தச் செலுத்த,—வானப் பரப்பு எலாம் பரந்து பாய்ந்தன - அவைகள் ஆகாயத்தின் பரப்பெல்லாம் பரந்து பாய்ந்தன.—பாயப் பாய வீந்தன - அவ்வாறு பாயப்பாய அழிந்தன,—வீய வீய விடுப்பதே அல்லால் - (அவ் வாறு) அழிய அழிய மீளவும் செலுத்துவதேயன்றி,—உறு வலிக்கு உவமை தம்மில் ஒப்பார் வேகம் ஓய்ந்தனர் இன்று - மிகுந்த வலிமைக்கு உவமை யிலே தம்முளிணையொத்த வீரர்கள் (தம்) வேகம் குறைந்திலர். எ-று.

அடுக்குகள் பன்மைகுறித்து நின்றன. (௬௯)

அலைப்படப் புகுந்த பல்ல மாழியொன் றாழித் தீயி
னிலைப்படப் புகுந்த பல்ல நெடுங்கட லிரண்டு கூற்றின்
கொலைப்படப் புகுந்த பல்லங் குணிப்பதோ குனிந்த சாபக்
கலைப்படப் புகுந்த வாறே திசைத்திசை கலந்த வன்றே.

இ-ள். அலை படப் புகுந்த பல்லம் - கடலிற் பொருந்தச்சென்ற அம் புகளும்,—ஆழி ஒன்று ஆழித்தீயின் நிலைப்படப் புகுந்த பல்லம் - புறக்கட லிற்பொருந்திய வடவாமுகாக்கினியினிடத்துப் புகுந்த அம்புகளும்,— நெடும் கடல் இரண்டு கூற்றின் கொலைப்படப் புகுந்த பல்லம் - நெடிய கடல் இரண்டுகூறாகக் கொலைப்படும்படி புகுந்த அம்புகளும்,—குணிப்ப தோ - அளவிடப்படுவனவோ,—குனிந்த சாபக் கலைப்படப் புகுந்த ஆறு திசைத்திசை கலந்த,—வளைந்த வில்வித்தைக்கிசையச் சென்றவாறே திசை கடோறுங் கலந்தன. எ-று.

ஓ எதிர்மறை. சாபத்தினின்றுஞ் செல்லுமள வெவ்வளவோ அவ்வள வாகவே திசைகளிலுஞ் சென்றன என்பதாம். இரண்டுகூறு என்பதற்கு இருவருஞ் செலுத்துவதால் இரண்டு கூறாக என்பாருமுளர். (௭௦)

ஆலொக்குஞ் சிலகங் காள வரனொக்குஞ் சிலநீ டாடற்
காலொக்குஞ் சிலவ தாடங் கதமொக்குஞ் சிலவெங் கால
வேலொக்குஞ் சிலகல் லோர்கல் வினையொக்குஞ் சிலதுண்வந்த
மாலொக்குஞ் சிலவோர்சிம்புள் வடிவொக்குஞ் சிலபோர்கூளி.

இ-ள். போர்வாளி - போரையுடைய அம்புகளில்,—சில ஆல் ஒக்கும் - சில அம்புகள் நஞ்சையுமொக்கும்,—சில கங்காள அரன் ஒக்கும் - சில அம்புகள் முழுவெலும்பையணிந்த உருத்திரனையுமொக்கும்,—சில நீடு ஆடல் கால் ஒக்கும் - சில அம்புகள் மிக்க வலியையுடைய இயமனையும் ஒக்கும்,—சில ஆடு அங்கதம் ஒக்கும் -சில அம்புகள் ஆடுகின்ற பாம்பினையும் ஒக்கும்,—சில வெம் கால வேல் ஒக்கும் - சில அம்புகள் கொடிய சூலத்தையும் ஒக்கும்,—சில நல்லோர் நல்வினை ஒக்கும் - சில அம்புகள் நல்லோருடைய நல்வினையையும் ஒக்கும்.—சில தூண்வந்த மாலொக்கும் - சில அம்புகள் தூணிற்றோன்றிய விஷ்ணுவாகிய நரசிங்கத்தையும் ஒக்கும்,—சில ஓர் சிம்புள் வடிவு ஒக்கும் - சில அம்புகள் ஒப்பற்ற சரவப் பறவையின் வடிவையும் ஒக்கும். எ-று.

அது, பகுதிப்பொருள் விகுதி. போர்வாளி என்பதைச் சில என்பவற்றோடு கூட்டிச் சிலவாகிய போர்வாளி எனப் பொருள்கூறி இறுதிவிளக்கு ஆக்கினுமமையும். (எ௧)

நுதியொடு நுதிக டாக்கப் பிறந்தநோன் பொறியா காய
நதியொடு கொதிப்ப மாலை நளிர்சிறை விசையக் காலின்
கதியொடு கிளர்ந்த வோர்நாற் கருங்கடல் கலந்து பாயுங்
குதியொடுங் குலைந்த வாசைக் குலநெடுங் குன்ற மெல்லாம்.

இ-ள். நுதியொடு நுதிகள் தாக்கப் பிறந்த நோன்பொறி ஆகாய நதியொடும் கொதிப்ப - நுதியோடு நுதிகள் தாக்குதலாற் பிறந்த வலிய அக்கினிப்பொறிகள் ஆகாயத்திலுள்ள கங்கையாற்றோடு கிடந்து கொதிப்ப,—மாலை நளிர் சிறை விசை அக்காலின் கதியொடு ஓர் நால் கருங்கடல் கிளர்ந்த - அப்பாணங்களின் ஒழுங்கான குளிர்ச்சியமைந்த சிறையின் விசையாலாய அந்தக் காற்றின் வேகத்தினால் நான்கு கரிய கடல்களுங் கிளர்ந்தன,—கலந்து பாயும் குதியொடும் ஆசைக் குல நெடுங் குன்றம் எல்லாம் குலைந்த - அப்பாணங்கள் கூடிப் பாயும் குதிப்பினால் திக்கிலுள்ள நெடிய குலமலைகளெல்லாம் குலைவடைந்தன. எ-று.

கொதிப்பக் கிளர்ந்தன என முடிக்க. கொதிப்ப, நிகழ்காலம். கிளர்ந்த கடல் கலந்துபாயுங் குதிப்பினால் குலைந்த என்பாருமுளர். கதியொடு, குதியொடு என்புழி ஒடு உருபுகள் ஏதுப்பொருட்கண் வந்தன. (எ௨)

வேறு.

எய்விசை யின்றொடை யென்ன விசைப்பா
ருய்விசை விஞ்சை யுழிப்பவ முற்றே
மொய்விசை யம்புசென் மொய்ம்பின வென்பார்
கைவிசை காணிலர் காணுந ரெல்லாம்.

இ-ள். காணுநர் எல்லாம் - அப்போரைக் காண்கின்றோரெல்லாம்,— கைவிசை காணிலர் - கைவிசையைக் காணாதவராய்,— எய் விசையின்

தொடை என்ன இசைப்பார் - எய்யப்படும் விசையினையுடைய தொடையிலை கதியேயென்று சொல்வார் (சொல்லுக அங்ஙனமன்று),—இன உய்விசை விஞ்சையுழிப் பவம் உற்று மொய் விசை அம்பு செல் மொய்ம்பு என்பார் - இத்தன்மை உய்தல்பொருந்திய வில்வித்தையிற் றேற்றமுற்றுச் செறிந்த விசையை யுடைய அம்புகள் செல்லுகின்ற வலியே யென்று சொல்வார் கள். எ-று.

காணிலராய் என்பர் என்க. காணிலர் வினையெச்சமுற்று. இங்ஙன மே கம்பரும் "கடுப்பின்க ணமரரேயுங் கார்முகத் தம்புகையாற் - றொடுக் கின்றான் றுரக்கின்றானென் றுணர்ந்திலர் தொடுத்தவாழி - யிடுக்கொன் றுங்காணார்காண்படுதெய்தகோ ஞெய்தி னெய்திப் - படுக்கின்றபிணத்தின் பொம்மற் குப்பையின் பரப்பே பல்கால்" எனக் கூறுதல் காண்க. இதனை நிரனிறையாக்கிப் பொருள்கோடல் சிறப்பின்று. (எ௩)

ஏக மளந்த வினத்தொடை யல்லால்
வேக மளந்தில மிக்கிரு செங்கை
காக மளந்த களத்திரு கன்ன
பாக மளந்த படித்தொழின் மாதோ.

இ-ள். காகம் அளந்த களத்து - காகங்களா லளக்கப்பட்ட போர்க்கள த்தின்கண்ணே,—இரு கன்ன பாகம் இரு செங்கை மிக்கு அளந்த படித் தொழில் வேகம் - இரண்டு காதுகளையும் இரண்டு சிவந்த கைகளும் மிக்கு அளந்த தன்மையான வேகத்தை,—ஏகம் அளந்த இனத்தொடை அல்லால் அளந்தில - ஒன்றாக அளந்த கூட்டமான பாணமேயன்றிப் பிறிதொன்று மளந்தில. எ-று.

எனவே கைவேகத்தைப் பாணமேயளந்தன என்பதாம். கைவேகத்து க்குத் தக்கபடி பாணமுஞ் செல்லுமென்றவாறு. ஏகமளந்த வினத்தொடை யென்றது பலவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து விடப்பட்ட பொழுது ஒருதொ டையென்று எண்ணப்பட்ட பாணங்களே. (எச)

ஒன்றிய மாலை யினிற்கணை யுய்த்தே
துன்றிய நாணி துடிப்பன வல்லான்
மன்ற வொருது வளைந்தன வாறே
நின்றில சாப நிமிர்ந்தில வன்றே.

இ-ள். ஒன்றிய மாலையினில் கணை உய்த்து - ஒன்றிய வரிசையாகப் பாணங்களைச் செலுத்தி,—துன்றிய நாணி துடிப்பன அல்லால் - நெருங்கி நாணிகள் துடிப்பனவேயன்றி,— மன்ற ஒருது வளைந்தனவாறு சாபம் நின்றில நிமிர்ந்தில - மிகவுங் குறையாது வளைந்தபடியே விற்கள் நின்றுமில: நிமிர்ந்துமில. எ-று.

எனவே நிமிர்வதும் வளைவதுமாயிருந்தன என்றபடி. (எ௫)

காணி புகுந்த கலைத்தொழில் வல்லோர்
பாணி புகுந்த படித்திற னெல்லா
நாணி புகுந்து நடத்துவ தல்லாற்
றூணி புகுந்தமை கண்டெவர் சொல்வார்.

இ-ள். காணி புகுந்த கலைத்தொழில் வல்லோர் பாணி புகுந்த படித்திறன் எல்லாம் - உரிமையாகப் புகுந்த வில்வித்தையில் வல்லோரது கையிற் புகுந்த தன்மையான தொழிலின் பகுதியெல்லாம்,—நாணி புகுந்து நடத்துவது அல்லால் - நாணியிற் புகுந்து நடத்துதலை (க்கண்டுசொல்வதே) யல்லாமல்,—தூணி புகுந்தமை கண்டு எவர் சொல்வார் - தூணியிற் புகுந்தமையைக்கண்டு யாவர்தாம் சொல்வார்கள். எ-று.

நடத்துவதல்லால் கண்டு எவர் சொல்வார் என்க. எவர் என்னும் வினைப்பெயர் ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது. (எக)

தடுப்பது முண்டு சமர்க்கணை முன்ன
மடுப்பது முண்டு வலித்தல் வழாமே
தொடுப்பது முண்டு விரற்றொடு புங்கம்
விடுப்பது முண்டுகொ லென்ன வியப்பார்.

இ-ள். சமர்க்கணை தடுப்பதும் உண்டு - போரையுடைய கணையைத் தடுத்தலுமுளது,—முன்னம் மடுப்பதும் உண்டு - முன்னராகச்சென்று மார்பின்கண்ணே ஏற்பதும் உண்டு,—வலித்தல் வழாமே தொடுப்பதும் உண்டு - நாணை இழுத்தல் தவறாமல் தொடுத்தலுமுளது,—விரல் தொடு புங்கம் விடுப்பதும் உண்டுகொல் என்ன வியப்பார் - விரலாற்றொடுக்கப்படும் அப்பாணங்களைத் தவறவிடுதலும் உளதோ என்று அதிசயிப்பார்கள். எ-று.

மடுத்தல் என்பதற்கு நிறைவித்தல் எனப் பொருள்கொண்டு, ஒருவர் முன் ஒருவர் நிறைவித்தலுமுளது எனப் பொருள்கொள்வாருமுளர். (எஎ)

வேறு.

மேயின கணைபட விலகுபு கடிதொலி வெடிபட விரைசேணிற்
போயின வெறிதுற வலைகடல் பருகின பொதுளின சிலவாளி
யேயின வெதிரெதிர் கலின மழைபடு மிடிகொடு வருவேகத்
தீயென முடுகின கடுவிசை குறுகின திருகின சிலபாணம்.

இ-ள். சிலவாளி - சிலபாணங்கள்,—மேயின கணைபட விலகுபு கடிது வெடி யொலிபட விரை சேணில் போயின - எதிராகவந்த கணைகள் அழியும்படி செய்து விலகி விரைந்து வெடியோசையுண்டாகும்படி கதிகொண்டு ஆகாயத்திற் சென்றனவாய்,— வறிது உற அலைகடல் பருகின பொதுளின - வறிதாகும்படி அலைபொருந்திய கடலைப் பருகி நெருங்கின,—சிலபாணம் -

சிலபாணங்கள்,—ஏயின எதிர் எதிர் இகலின மழைபடும் இடிகொடு வரு வேகத் தீயென முடுகின - ஏவப்பட்டனவாய் எதிரெதிரேபகைத்து முகிலிற் பொருந்திய இடித்தலைக்கொண்டுவருகின்ற அக்கினியைப்போல விரைந் தனவாய்,—கடுவிசை குறுகின திருகின - கடிய விசையைக்கொண்டு கிட் டிப் பொருதன. எ-று.

போயின, பருகின, ஏயின, இகலின, முடுகின, குறுகின, என்பன முற்றெச்சங்கள். (௭௮)

மகிதல வயினிரு வகிர்பட விடைபல வழிபட நுழைபோகா
வகிதல வரவின தணிமுடி மணியிடை யணவின சிலவாளி
மிகுகணை முடுகிய தடியினி லெதிர்படு விசையொடுமிசையேகி
முகிலக டுருவுபு முதிர்கரு வறலிடை முழுகின சிலபாணம்.

இ-ள். சிலவாளி - சிலபாணங்கள்,—மகிதல வயின் இரு வகிர்பட இடை பல வழிபட நுழை போகா - பூமியின்வயிறு இருபிளவாகவும் அதனி டையே பலவழிகள் உண்டாகவும் நுழைந்து சென்று,—அகிதல அரவினது அணிமுடி மணியிடை அணவின - பாதலத்திலுள்ள பாம்பின் அழகிய முடி யிலுள்ள மணியினிடத்துச் சென்று சமீபித்தன,—சிலபாணம் - சிலபாணங் கள்,— மிகுகணை முடுகிய தடியினில் எதிர்படு விசையொடு மிசை ஏகி - மிகுந்த பாணங்கள் விரைந்துதோன்றிய வில்லினிடத்து எதிரேதோன்றிய விசையோடு மேலாகச்சென்று,—முகில் அகடு உருவுபு முதிர் கரு அறலிடை முழுகின - முகிலின்வயிற்றை ஊடுருவி முதிர்ந்த கருவாகிய நீரிடத்து முழுகின. எ-று.

போகா அணவின எனவும், ஏகி, உருவுபு, முழுகின எனவும் முடிக்க.

கழைசெறி யடிநிலை தழல்பட நெடுமுடி கடல்பட விருள்காலு
முழைசெறி மலைபல பொடிபட விடிபட முடுகின சிலவாளி
தழைசெறி யடவிக டுருவிய விசைகொடு தணிவில திசைதாவிக்
குழைசெவி யிபவிரு கவுள்படு மதவழி குறுகின சிலபாணம்.

இ-ள். சிலவாளி - சில அம்புகள்,—கழைசெறி அடிநிலை தழல்பட நெடு முடி கடல்பட இருள் காலும் முழை செறி மலைபல பொடிபட இடிபட முடு கின - மலைகளினது மூங்கில்கள்செறிந்த அடிப்புறத்தில் அக்கினிபற்றவும் நெடிய முடிகள் கடலிற்போய் விழவும், இருளைக்காலுகின்ற முழைகள் செறிந்த அம்மலைகள் பலபொடியாகவும் இடியைப்போல விரைந்துசென் றன,—சிலபாணம் - சிலபாணங்கள்,—தழைசெறி அடவிகள் துருவின விசைகொடு தணிவு இல திசை தாவி-தழைகள்செறிந்த காடுகளை ஆராய்ந்து விசைகொண்டு தாமதியாது திக்குகளிற்றாவி,—குழை செவி இப இருகவுள் படு மதவழி குறுகின - குழைத்த செவியையுடைய யானைகளின் இரண்டு கதுப்புகளிலும் உண்டாகின்ற மதத்துவாரத்தினுள்ளே நுழைந்தன. எ-று.

தழல்பட, கடல்பட, பொடிபட, மூடுகின எனவும், தணிவிலவாய்த் தாவிக் குறுகின எனவும் முடிக்க. கழைசெறி அடிநிலை தழல்படவும், மேகங்கள் நெருங்கலால் மூடி கடல்படவும், மலை பொடிபடவும் மூடுகின என முடித்து, பாணங்கள் கழையிற்சென்று பற்றலால் தழல்படவும், மேகங்களிற்சென்று ஊடுருவலாற் கடல்படவும், இடிபோற்றாக்கலான் மலைகள் பொடிபடவும் மூடுகின எனப் பொருள்கோடலுமாம். (அ௦)

சம்பர வரியிடு தருகணை யிருபுடை தகைவொடு தரைபாயத் [வ
தும்பைகொ டொடையவன் விடுகணை கடுகிய துணையொடுமிசைபோ
செம்பில னுழைதரு கணைவிளை கனலுடல் செறிதர வரமேவி
வெம்பின பணிசில சிறைகொடு கடுவுக மிசைபுகு வனபோலும்.

இ-ள். சம்பரவரி இடு தருகணை இருபுடை தகைவொடு தரைபாய - இந்திரன் செலுத்திய தகைமைபொருந்திய பாணங்கள் இருபக்கத்திலுஞ் செறிவோடு பூமியிற்பாய,—தும்பைகொள் தொடையவன் விடுகணை கடுகிய துணையொடு மிசை போவ - தும்பைமாலையைத் தரித்தவனாகிய இரகு விடுத்த பாணம் விரைந்து செல்லுகின்ற வேகத்தோடு மேலாகப்போவன (எது போலுமெனின்),—செம் பிலன் நுழைதரு கணை விளை கனல் உடல் செறிதர - செவ்விய பாதலத்தில்நுழைந்த அப்பாணங்களிலுண்டான அக்கினி உடலிற்செறிய,—அரம் மேவி வெம்பின பணி சில சிறைகொடு கடு உகமிசை புகுவன போலும் - பாதலத்திற்பொருந்தி வெப்பமுற்ற பாம்புகள் சில சிறகுகளைக்கொண்டு நஞ்சுசொரிய ஆகாயத்திற் பறந்து செல்லுதலைப் போலும். எ-று.

போவ தொழிற்பெயர். பாயப்போவ புகுவனபோலும் என முடிக்க. ()

கலிகெழு சுடர்விடு கழலவன் விடுகணை ககனம துறவோட
நலிவறு மகபதி விடவிட வருகணை நவையறு தரைவீழ்வ
வொலிகெழு பவனமு முயவுற விரைவினொ டுடுமுக டுறவோடி
மலிகணை யுருவிய வழிவழி கருமுகின் மழைசொரிவனபோலும்.

இ-ள். கலிகெழு சுடர்விடு கழலவன் விடுகணை ககனமது உற ஓட - ஒலிபொருந்திய ஒளியைக் காலுகின்ற கழலையுடையவனாகிய இரகு விடுத்த பாணங்கள் ஆகாயத்தில் ஓட.—நலிவு அறு மகபதி விடவிட வருகணை நவை அறு தரைவீழ்வ - கேடற்ற இந்திரன் விடவிட வருகின்ற அம்புகள் குற்றமில்லாத பூமியில்வீழ்வன (எதுபோலுமெனின்),—மலிகணை ஒலிகெழு பவனமும் உயவுற விரைவினொடு உடு முகடு உற ஓடி உருவிய வழிவழி - மிகுந்த பாணங்கள் ஒலிபொருந்திய வாயும் வருந்தும்படி விரைவோடு நட்சத்திரங்கள்பொருந்திய அண்டமுகட்டைப்பொருந்த ஓடி உருவிய வழிதோறும்,—கருமுகில் மழை சொரிவன போலும் - கரிய முகில்கள் மழையைச் சொரிதல்போலும். எ-று

ஓட வீழ்வ சொரிவனபோலும் என முடிக்க. வீழ்வ சொரிவன என்பன தொழிற்பெயர். வழிவழியென்பது பண்மைபற்றிய அடுக்கு. (௮௨)

வேறு.

படிக்கொடி மகிழ வெம்போர் படுதலும் வென்றிப் பைம்பூந்
தொடிக்கொடி துலங்கும் வெய்ய சுடர்முகக் கணையொன்றுய்
நடிக்கொடி நிகர்ப்பத் தோமி னனிவிசும் பரங்கி னாடு [யா
மிடிக்கொடி விழவெய்திட்டா னிணையில்விற் றடக்கையானே.

இ-ள். படிக்கொடி மகிழ வெம்போர் படுதலும் - இவ்வாறு இருவருக்கும் பூமிதேவி மகிழும்படி வெவ்வியபோர் நிகழ்ந்தபொழுது,—இணை இல் வில் தடக்கையான் - ஒப்பில்லாத வில்லையேந்திய கையையுடையவனாகிய இரகு,—பை பூ தொடி வென்றிக்கொடி துலங்கும் வெய்ய சுடர்க்கணை ஒன்று உய்யா - பசிய பொலிவாகிய வளையலையணிந்த வீரலக்குமி விளங்கும் கொடிய அக்கினிபாணமொன்றைச் செலுத்தி,— நடிக்கொடி நிகர்ப்ப தோமில் விசும்பு அரங்கில் நனி ஆடும் இடிக்கொடி விழ எய்திட்டான் - நடனமகளைநிகர்ப்பக் குற்றமில்லாத ஆகாயமாகிய அரங்கிலே மிகவும் ஆடுகின்ற இடிக்கொடியானது அற்றுவிழும்படி எய்தான். எ-று.

உய்யா எய்தானென்க. தன்றலைவன் தேவனோடு போர்செய்தமையிற் படிக்கொடி மகிழ்ந்தாள் என்க. (௮௩)

திறந்தரித் துலக மூன்றும் விழுங்குபு தூமந் தேங்க
நிறந்தரித் தெவையும் பற்றி நெருப்பெழ வீழ்ந்த வானி
மறந்தரித் தனந்த னுச்சி வகிர்படப் போகிக் கூர்மப்
புறந்தரித் தங்க ணாற்றுப் புனல்குடித் தாறிற் றன்றே.

இ-ள். திறம் தரித்து உலகம் மூன்றும் விழுங்குபு தூமம் தேங்க - வலிமையைப்பொருந்தி உலகங்கள் மூன்றையும் விழுங்கிப் புகை நிறையுமாறு,—நிறம் தரித்து எவையும் பற்றி நெருப்பு எழ வீழ்ந்த வானி - நிறத்தைப் பொருந்தி எப்பொருள்களிலும் பற்றி நெருப்பு உண்டாக விழுந்த இடிக்கொடி,—மறம் தரித்து அனந்தன் உச்சி வகிர்படப் போகி - மறத்தன்மையைப்பொருந்திச் சேடனுடைய உச்சி பிளக்கும்படிசென்று,—கூர்மம் புறம் தரித்து - ஆதிகூர்மத்தின் முதுகிற்றங்கிச் சென்று,—அங்கண் ஆற்றுப் புனல் குடித்து ஆறிற்று - அங்கே உள்ள ஆற்றுநீரைக்குடித்து ஆறியது. எ-று.

தேங்கப் பற்றி எழ வீழ்ந்தவானி போகித் தரித்து குடித்து ஆறிற்று என இயைக்க. (௮௪)

செல்விளை கொடியோ கொய்து வீட்டினன் சிறந்த விஞ்சை
யல்விளை யளக மென்ன வமரர்கோ னகத்துட் கொள்ள

வில்வினை வினையி னெண்ணில் வெஞ்சின விசிக முந்தி
மல்வினை வயங்கு திண்டோள் வள்ளலை மறைத்திட் டானே.

இ-ள். செல்வினை கொடியோ கொய்து வீட்டினன் சிறந்த விந்தை அல்வினை அளகம் என்ன - (இரகுமகாராசன்) இடிக்கொடியையா கொய்து விழுத்தினன் (அன்று) நமது சிறந்த வீரலக்குமியின் இருளையொத்த அளகத்தையே (கொய்து விழுத்தினன்) என்று,—அமரர் கோன் அகத்தில் கொள்ளா - இந்திரன் தன்மனத்துட் கருதி,— வில் வினை வினையில் எண்ணில் வெம் சின விசிகம் உந்தி - விற்றொழிலினால் அளவிறந்த கொடிய கோபத்தையுடைய அம்புகளைச் செலுத்தி,—மல் வினை வயங்கு திண் தோள் வள்ளலை மறைத்திட்டான் - மற்போர்முற்றிய விளங்குகின்ற திண்ணிய புயங்களையுடைய இரகுமகாராசனை (த்தெரியாமல்) மறைத்தான். எ-று.

கொள்ளா உந்தி மறைத்திட்டான் என முடிக்க. செல்வினைகொடி - மேகத்திலுண்டான (இடியாகிய) கொடி. வில்வினைவினை - வில்லிற் செய்யப்பட்ட தொழில். மல்வினை என்பதற்கு மற்போரைச்செய்கின்ற எனினுமாம். (௮௰)

தீமுகப் பகழி யொன்றிற் செறிகணை யனைத்துந் தீத்துக்
காய்முகப் பகழி யொன்று தொடுத்தது கடியு மெல்லை
பாய்முகப் பகழி யொன்றி லெண்ணில பரப்பிப் பல்கூர்
வாய்முகப் பகழி யொன்றால் வரிவினா ணறுத்தான் மன்னே.

இ-ள். தீமுகப் பகழி ஒன்றில் செறிகணை அனைத்தும் தீத்து - (இரகுமகாராசன்) அக்கினிபாணமொன்றினலே நெருங்கிய அம்புகளனைத்தையும் அழித்து,—காய்முகப்பகழி ஒன்று தொடுத்து - (இந்திரன்மேல்) அக்கினிபாணமொன்றைச் செலுத்தி,—அது கடியும் எல்லை - (அவன்) அதனை வெட்டும்பொழுது,—பாய்முகப் பகழி எண்ணில் ஒன்றில் பரப்பி - பரந்த முகத்தையுடைய பாணங்கள் அளவில்லாதனவற்றை ஒரேதொடையிலே (அவன்மீது) பரப்பி,—பல் கூர் வாய் முகப் பகழி ஒன்றால் வரிவில் நாண் அறுத்தான் - பல கூரிய வாயையுடைய முகத்தைக்கொண்ட பாணமொன்றால் வரிந்த வில்லிற்பொருந்திய நாணை அறுத்தான். எ-று.

தீத்துத் தொடுத்துப் பரப்பி அறுத்தான் என வினைமுடிபுசெய்க. பாய்முகப்பகழி என்பதிற் பாய் என்பதைப் பகழிக்கு விசேடணமாக்கிப் பாய்கின்ற பாணம் எனப் பொருள்கொள்வாருமுளர். (௮௧)

நீடுபே ரரவ நாணி விசித்தமா மேரு நேரக்
கோடுபே ராத சாப நாணறு குமில வோதை
பாடுபே ருலக மேழுஞ் செவிடுறப் பரந்து பப்பின்
மூடுபே ரண்ட கூட முகடுபுக் கடங்கிற் றன்றே.

இ-ள். நீடு பேர் அரவம் நாணி விசித்த மா மேரு நேர் அக் கோடு பேராத சாப நாண் அறு குமில ஓதை - நெடிய பெரிய வாசுகிப்பாம்பாகிய நாணைக் கட்டிய பெரிய மேருவாகிய வில்லை ஒத்த அந்த வளைவுநீங்காத வில்லினது நாண் அற்ற பேரொலியின் ஓசையானது,—பாடு பேர் உலகம் ஏழும் செவிடுறப் பரந்து - பெருமைபொருந்திய உலகங்கள் ஏழும் செவிடடையும்படி பரந்து,—பப்பின் மூடு பேர் அண்டகூட முகடு புக்கு அடங்கிற்று - பரப்போடுமூடிய அண்டகூடமுகட்டிற்புகுந்து அடங்கியது. எ-று.

ஓதை பரந்து அடங்கிற்று என முடிக்க. உலகமேழுஞ் செவிடுறத்தக்க ஓதையை விளக்கத்தக்க வின்னாண் என்பார் நீடுபேரரவநாணிவிசித்தமா மேருநேரக் - கோடுபேராதசாபநாண் என்றார். (அஎ)

ஏமச்சூட் டிசைந்த வின்னா ணறுத்தலு மிவன்போர் வாகை
நாமச்சூட் டுடைய வீரன் மற்றொன்றி னடுங்கா னென்னாத்
தாமச்சூட் டிலங்கு தெய்வத் தாருவ னலர்ந்த தாம [ன்.
வாமச்சூட் டிசைக்கும் வள்வாய் வச்சிரப் படையை யுய்த்தா

இ-ள். இவன் ஏமச் சூட்டு இசைந்த வில் நாண் அறுத்தலும் - இந்த இரகுமகாராசன் பொன்னரிமாலை தூக்கப்பெற்ற வில்லின் நாணை அறுத்தவளவில்,—போர் வாகை நாமச் சூட்டு உடைய வீரன் மற்று ஒன்றின் நடுங்கான் என்னா - போரிலணியும் வாகைமாலையையுடைய வீரனாகிய இரகுமகாராசன் வேறொன்றாலும் நடுங்கமாட்டானென்று கருதி,—தாமச சூட்டு இலங்கு தெய்வத்தாருவன் - ஒளிபொருந்திய நுதலணிவிளங்குகின்ற இந்திரன்,—அலர்ந்த தாம வாமச் சூட்டு இசைக்கும் வள்வாய் வச்சிரப்படையை உய்த்தான் - அலர்ந்த பூக்களாற்றொடுத்த அழகிய மாலைகட்டப்பெற்ற கூரிய வாயையுடைய குலிசப்படையைச் செலுத்தினான். எ-று.

ஏமச்சூட்டு என்பதற்குப் பொற்குஞ்சமென்பாருமுளர். தெய்வத்தாருவன் - தேவதாருவையுடைய இந்திரன். என்னா உய்த்தான் என இயைக்க.()

பிற்பட வனிலம் வெய்ய பேரழற் கொழுந்துச் சும்மை
முற்படப் புறம்பு சூழ்ந்த மூடிருட் பிழம்பு மாய்ந்திட்
டெற்பட வகிலந் தீருற் றிடர்ப்பட விமைப்பிற் போகிக்
கொற்பட விலங்கும் வேலான் மார்பகங் குளித்த தன்றே.

இ-ள். அனிலம் பிற்பட - (வேகத்தினாலே) வாயு பிற்படவும்,—வெய்ய பேர் அழல்கொழுந்துச் சும்மை முற்பட - (காலுகின்ற) வெப்பமான பெரிய அக்கினியின் கொழுந்துக்கூட்டம் முற்படவும்,— புறம்பு சூழ்ந்த மூடு இருள் பிழம்பு மாய்ந்திட்டு எல்பட - சக்கரவாளகிரியின் புறத்திற் சூழ்ந்துள்ள மூடிய இருட்பிழம்பு அழிந்து ஒளியுண்டாகவும்,— அகிலம் தீருற்று இடர்ப்பட - உலகம் அழிவுற்று இடர்ப்படவும்,— இமைப்பில்

போகி - இமைப்பொழுதிற் சென்று,—கொல்பட இலங்கும் வேலான் மார்பகம் குளித்தது - கொற்றொழிலைப்பொருந்தி விளங்கும் வேலையுடையவனாகிய இரகுவின் மார்பின்கண் மூழ்கியது. எ-று.

பிற்பட, முற்பட, எற்பட, இடர்ப்படப் போகிக் குளித்தது என முடிக்க. கொற்பட என்பதிற் பட என்னும் செய்வெனெச்சம் செய்தெனெச்சப் பொருளில் வந்தது. (௪௯)

சூழ்தந்த தானை யோர்கட் டுளியொடுந் துயரிற் றோயா
வீழ்தந்து தெளிவுற் றன்னார் விரைந்துதுள் ளோதை யோடு
மூழ்தந்தவினைகொண் டுய்ப்ப வொருகணத் தெழுந்து நெஞ்சக்
காழ்தந்த வெகுளி பொங்கக் கடுஞ்சம ரதனின் மூண்டான்.

இ-ள். துயரில் தோயா சூழ்தந்த தானையோர் கண் துளியொடும் வீழ்தந்து - (வச்சிரம் மார்பிற் குளித்தலாலே) துன்பத்திலமிழ்ந்தித் தன்னைச் சூழ்ந்த சேனைவீரரது கண்ணீர்த்துளியோடும் வீழ்ந்து,—ஊழ்தந்த வினை கொண்டு உய்ப்பத் தெளிவுற்று அன்னார் விரைந்து துள் ஓதையோடும் ஒருகணத்து எழுந்து - ஊழாற்றரப்பட்ட நல்வினைகொண்டு செலுத்தலாற் றெளிவடைந்து அவ்வீரர் விரைந்து கூத்தாடுகின்ற ஒலியோடும் ஒருகணப் பொழுதிலே எழுந்து,—நெஞ்சம் காழ்தந்த வெகுளி பொங்க கடும் சமரதனில் மூண்டான் - மனத்தில் வயிரம்பொருந்திய கோபங்கிளரக் கடிய போரிலே மூண்டான். எ-று.

தோயா, வீழ்ந்து, தெளிவுற்று, எழுந்து மூண்டான் என்க. துளி அழுகையையும், ஓதை மகிழ்ச்சியையுங் குறிப்பித்துநின்றன. (௫௦)

புரையகல் குலிசம் பாய்ந்த புண்ணிழி குருதிப் பூட்செவ்
வரையகன் மார்பின் வாகை வள்ளலை மகிழ்ந்து நோக்கா
நிரையக நெடுங்க ணைஞ்ஞூற் றிரட்டியா னிமிருந் தீய
வுரையகன் மதுர வாய்மை யின்னண முரைப்ப தானான்.

இ-ள். நிரை அகல் நெடும் கண் ஐஞ்ஞூற்று இரட்டியான் - நிரையான அகன்ற நெடிய ஆயிரங்கண்களையுடையவனாகிய இந்திரன்,—புரை அகல் குலிசம் பாய்ந்த புண் இழி குருதி பூண் செவ்வரை அகல் மார்பின் வள்ளலை மகிழ்ந்து நோக்கா - ஒப்பில்லாத குலிசம்பாய்ந்த புண்ணினின்றுஞ் சொரிகின்ற இரத்தமாகிய ஆபரணத்தையுடைய சிவந்த மலைபோன்ற மார்பினையுடைய இரகுவை மகிழ்ந்து பார்த்து,— தீய உரை அகல் நிமிரும் மதுர வாய்மை இன்னணம் உரைப்பதானான் - தீமையான மொழிகளை நீங்கிய மிகுந்த மதுரமான வார்த்தையை இவ்வாறு சொல்வானாயினான். எ-று.

புண்ணிழிகுருதிப்பூண் என்பதற்குப் புண்ணாகிய சொரிகின்ற இரத்தம்பொருந்திய ஆபரணம் எனினுமாம். விழுப்புண்ணாதலின் ஆபரணமென்றார். நோக்கா உரைப்பதானான் என முடிக்க. (௫௧)

மாண்மதி படைத்த கல்வி வரிசிலைத் தடக்கை நம்பி
கேண்மதி விசும்பு தாவுங் கிரிச்சிறை யரிந்த வென்றி
நீண்மதிக் குலிசம் பாயப் பிழைத்தவர் நின்னை யல்லா
ஞாண்மதி யுலகிற் பின்னை யுண்டென நவிற்ற லாமே.

இ-ள். மாண் மதி படைத்த கல்வி வரிசிலைத் தடக்கை நம்பி கேள் - மாட்சிமைபொருந்திய அறிவினையும் பெற்றகல்வியினையும் உடைய வரிந்த வில்லையேந்திய நீண்ட கையையுடைய நம்பியே கேட்குதி,— நாள் மதி உலகில் - புதிய சந்திரனையுடைய உலகத்திலே,—விசும்பு தாவும் கிரிச்சிறை அரிந்த வென்றி நீள் மதி குலிசம் பாயப் பிழைத்தவர் - ஆகாயத்திற் பறக்கும் மலையின் சிறகையரிந்த வெற்றியையுடைய நீண்ட மதிப்பைக்கொண்ட வச்சிராயுதம் பாய்ந்து ஊடுருவப் பிழைத்தவர்கள், — நின்னை அல்லால் பின்னை உண்டென நவிற்றல் ஆமே - உன்னையல்லாமல் வேறுபேர் உளர் என்று சொல்லுதல் கூடுமோ. எ-று.

வினா கூடாமை குறித்துநின்றது. கேண்மதி என்பதில் மதி முன்னிலையசை. (௧௨)

ஆதலா னுலக மூன்று மருவலி யறிந்து தம்மிற்
காதலாற் புகழத் தக்காய் கண்டுழி மகிழ்ந்தே னின்னைத்
தீதிலா மனக்கண் வேறு தெரிந்திடல் சிறந்த வாசி
யீதலாற் பெறுக வீந்தேன் வேண்டுவ விசைத்தி யென்றான்.

இ-ள். ஆகலால் - ஆகையினால்,—உலகம் மூன்றும் அருவலி அறிந்து தம்மில் காதலால் புகழத்தக்காய் கண்டுழி நின்னை மகிழ்ந்தேன் - மூன்றுலகத்தாரும் அரிய வலியை அறிந்து தங்களுள் விருப்போடு புகழத்தக்கவனே (எழக்) கண்டபொழுதே உன்னை மகிழ்ந்தேன்,—தீது இல்லா மனக்கண் வேறு தெரிந்திடல் - தீமையற்ற மனத்தின்கண்ணே வேறொன்றையுஞ் சிந்தியாதே,—சிறந்த வாசி ஈதலால் வேண்டுவ பெறுக ஈந்தேன் இசைத்தி என்றான் - சிறந்த குதிரையாகிய இதனையேயன்றி (இன்னும்) வேண்டியவற்றைப் பெறுக தந்தேன் (அவற்றைச்) சொல்லுதி என்றான். எ-று.

ஆதலாற் கண்டுழி மகிழ்ந்தேன் என இயைக்க. (௧௩)

அத்தலை யிளவ லானு மறைகுவான் யாக நூறு
முய்த்தலை வுறாது முற்றும் பலத்தினை யுதவு வாயா
னத்தலை பழன நன்னாட் டெந்தைக்கு னயங்கொ டேத
ரித்தலை நிகழ்வை யெல்லா மியம்பவும் வேண்டு மென்றான்.

இ-ள். அத்தலை இளவல் தானும் அறைகுவான் - அவ்விடத்து இளைமைப்பருவத்தையுடையவனாகிய இரகுவும் சொல்லுவான்,—யாகம் நூறும் உய்த்து அலைவுறாது முற்றும் பலத்தினை உதவுவாய் - யாகங்கள் நூறும்

செய்யப்பட்டு அலைவுபடாது முடியும் பயனைத் தருவாய்,—உன் நயம் கொள் தூதால் - (அன்றியும்) உனது நன்மையைக்கொண்ட தூதினால்.—நந்து அலை பழன நன்னாடு எந்தைக்கு - சங்குகள் அலைகின்ற வயல்களைக் கொண்ட நல்லநாட்டையுடைய என்பிதாவுக்கு,—இத்தலை நிகழ்வையெல்லாம் இயம்பவும் வேண்டும் என்றான் - இவ்விடத்து நிகழ்ச்சியையெல்லாம் சொல்லவும் வேண்டுமென்றான். எ-று.

ஆல் அசைநிலை. உம்மைகள் மூன்றும் முறையே எச்சப்பொருளிலும், முற்றுப்பொருளிலும், எச்சப்பொருளிலும் வந்தன. (௬௪)

அன்னதே யாக வென்று வறைந்தவா றருளி யையன்
பொன்னக ரதனிற் புக்கான் சுதக்கணை புதல்வன் றானு
நன்னகர் மீண்டான் றூது நடந்தவ னாம வேற்கை
மன்னவன் முன்னர்த் தோன்றி வாழிய வென்ன நின்றான்.

இ-ள். அன்னதே ஆக என்று அறைந்தவாறு அருளி - அவ்வாறே யாகுக என்று (அவன்) கேட்டவாறே கொடுத்து,—ஐயன் பொன் நகரதனிற் புக்கான் - இந்திரன் சுவர்க்கலோகத்திற் புகுந்தான்,—சுதக்கணை புதல்வன் றானும் நன்னகர் மீண்டான் - சுதக்கணை புதல்வனாகிய இரகுவும் நல்ல நகரைநோக்கித் திரும்பினான்,—தூது நடந்தவன் நாம வேல் கை மன்னவன் முன்னர்த் தோன்றி வாழிய என்ன நின்றான் - தூதாகச்சென்றவன் அச்சம்பொருந்திய வேலையேந்திய கையையுடைய திலீபனுக்கு முன்னரே தோன்றி வாழுக என்று வாழ்த்தி நின்றனன். எ-று.

ஏகாரம் தேற்றம். உம்மை எச்சம். (௬௫)

அன்னனவ் விடத்த னாக வரசனு மமைந்து நோக்கி
யின்னனிவ் விடத்த னென்ன வுணர்புல னின்மை யாலே
யென்னனெவ் விடத்தன் வந்த தென்னைகொ லென்ன யானே
யின்னனிவ் விடத்த னென்று வடைந்தமை யியம்பு கின்றான்.

இ-ள். அன்னன் அவ்விடத்தன் ஆக - அத்தூதவன் அவ்விடத்தே சென்று நின்றானாக,—அரசனும் அமைந்து நோக்கி - திலீபமகாராசனும் உற்றுநோக்கி,—இன்னன் இவ்விடத்தன் என்ன உணர் புலன் இன்மையால் - இவன் இவ்விடத்துள்ளவன் என்று (சுட்டி) அறிகின்ற அறிவு இல்லாமையினாலே,—என்னன் எவ்விடத்தன் வந்தது என்னை என்ன - நீ எவன் எவ்விடத்திலுள்ளவன் வந்தகாரணம் யாது என்று வினவ,—யான் இன்னன் இவ்விடத்தன் என்று அடைந்தமை இயம்புகின்றான் - யான் இவன் இவ்விடத்திலுள்ளவன் என்று கூறிப் பின் வந்தகாரணத்தைக் கூறுகின்றான். எ-று.

முன் ஒருகாலத்தும் கண்டறியாமையினாலே ஞாபகத்தில் அவ்வறிவு இல்லை என்பார் உணர்புலனின்மையாலே என்றார். இன்னன் என்னன்

என்பவைகள் பெயரைச்சுட்டிநின்றன. சோக்கி என்பது என்ன என்பதில் விகுதியோடு முடிந்தது. (கசு)

தற்பெய ரனந்த மேனுஞ் சதக்கிர தென்னுந் தாழ்வில்
சொற்பெயர் பிறராற் கொள்ள விடான்றனித் தூத னவேன்
முற்பெய ரொடித்தி யார்க்கு முடிப்பரும் யாக முற்றிப்
பிற்பெயர் கொள்வா னின்றோ யடைந்தமை பெரிது கேட்டி.

இ-ள். தன் பெயர் அனந்தமேனும் சதக்கிரது என்னும் தாழ்வு இல் சொல் பெயர் பிறரால் கொள்ள விடான் தனித் தூதன் ஆவேன் - தன்னுடையபெயர் அனந்தமாகவுளதாயினும் சதக்கிரது என்னும் மேலான சொற்பெயரைப் பிறராற் கவரப்பட விடாதவனாகிய இந்திரனது ஒப்பற்ற தூதவனாவேன்.— முற் பெயர் ஒடித்து யார்க்கும் முடிப்ப அரும் யாகம் முற்றி பின் பெயர் கொள்வான் நின்றோய் - முற்கூறிய (இந்திரனுடைய) அப்பெயரை அழித்து எவர்களாலும் முடித்தற்கரிய யாகத்தைமுடித்துப் பின் அப்பெயரைக்கொள்ளும்படி நின்ற அரசனே,—அடைந்தமை பெரிது கேட்டி - யான்வந்த காரணத்தை மிகவும் கேட்குதி. எ-று.

சொற்பெயர் சொல்லாகிய பெயர். வினைத்தொகை எதுகைநோக்கி வலிந்து நின்றதூஉமாம். அனந்தமேனும் விடான் எனவும், ஒடித்துக்கொள்வான் நின்றோய் எனவுமுடிக்க. முற்பெயர் ஒடித்து என்பது முன்னுள்ளபெயராகிய திலீபனென்னும்பெயரை நீக்கி எனவும், பிற்பெயர் என்பது பின்னேபொருந்தும் பெயராகிய சதக்கிரது என்னும் பெயரை எனவும் பொருள்கொள்ளக் கிடந்தமையுங் காண்க. (கஎ)

வரந்தரு முனது செம்மன் மனத்தினின் வாசி போதப்
புரந்தொரு தடையு மின்றிக் காத்தனன் போந்தா னாக
வுரந்தருங் கவன மாவை யொருபெருந் தேவன் கொண்டு
கரந்தனன் போத வானீர் கண்கழூஉக் காணப் பட்டான்.

இ-ள். வரம் தரும் உனது செம்மல் - மேன்மையைப் பொருந்திய உனது புதல்வனாகிய இரகு,—மனத்தினில் வாசி போத ஒரு தடையும் இன்றிப் புரந்து காத்தனன் போந்தான் ஆக - மனோவேகத்தோடு குதிரை செல்ல ஒருதடையுமின்றி நன்கு காத்துச் சென்றானாக,—உரம் தரு கவன மாவை ஒரு பெரும் தேவன் கொண்டு கரந்தனன் போத - வலிமைபொருந்திய வேகத்தையுடைய குதிரையை ஒப்பற்ற பெரிய தேவன் கவர்ந்துகொண்டு மறைந்து செல்ல,—ஆன் நீர் கண் கழூஉக் காணப்பட்டான் - (அப்பொழுது அவ்விரகு) காமதேனு என்னும் பசுவின் சலத்தினாலே கண்ணைக்கழுவி (அவ்விந்திரனைக்) கண்டான். எ-று.

காணப்பட்டான் என்பது ஈண்டுக் கண்டான் என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. (கஅ)

முற்றொழிற் றிறத்து நைந்தோன் முரட்சமர் மூடு மென்னும்
பிற்றொழிற் றிறத்தி னுள்ள மகிழ்ச்சியைப் பிடித்துச் சொல்லு
சொற்றொழிற் றிறத்து வாசி விடாமையிற் சுருக்கி லாத [ஞ்
விற்றொழிற் றிறத்து வீடா வெஞ்சமம் விளைந்த தன்றே.

இ-ள். முன் தொழில் திறத்து நைந்தோன் - முன்செய்யப்பட்ட களவுத்தொழிலின்பகுதியினால் வருந்தியவனாகிய இராகு,—முரண் சமர் மூடுகும் என்னும் பின் தொழில் திறத்தின் உள்ளம் மகிழ்ச்சியைப் பிடித்து - வலிய போர்வரும் என்று கருதிய பின்வருகின்ற அத்தொழிலின்பகுதியினால் மனம் மகிழ்ச்சியைப்பொருந்தி,—சொல்லும் சொல் தொழில் திறத்து வாசி விடாமையின் - (சமாதானமாகச்)சொல்லும் சொல்லின் தொழிற்பகுதிக்குக் குதிரையை விடாமையினாலே,—சுருக்கு இலாத வில் தொழில் திறத்து வீடா வெம் சமம் விளைந்தது - குறையாத விற்றொழிலின்பகுதியினால் அழியாத கொடிய போர் (இருவருக்கும்) உண்டாயது. எ-று.

விடாமையின் விளைந்தது என முடிக்க. (கக)

விரிபுகழ்க் கடவு ளாவான் விற்றொழிற் குடைந்து தான்கொ
ளொருதனிப் படையை யேவ வுரத்தது புகுத லோடும்
பெரிதுறத் தளர்ந்து வீழ்ந்து கணத்தெழீஇப் பின்னும் யாரும்
வெருவரச்சமரின் மூண்டான் விண்ணவன்மகிழ்ந்துசொல்வான்.

இ-ள். விரி புகழ்க் கடவுளாவான் - பரந்த புகழையுடைய தேவன்,—வில் தொழிற்கு உடைந்து தான் கொள் ஒரு தனிப் படையை ஏவ - விற்போருக்கு உடைந்து தான்கொண்ட ஒப்பற்ற (வச்சிரப்) படையைச் செலுத்த,—அது உரத்துப் புகுதலோடும் - அது மார்பிற்புகுதலும்,— பெரிது உறத் தளர்ந்து வீழ்ந்து கணத்து எழீஇ பின்னும் யாரும் வெருவரச் சமரில் மூண்டான் - பெரிதாகத் தளர்ந்து விழுந்து கணப்பொழுதினுள்ளே எழுந்து பின்னும் யாரும் அஞ்சும்படி போரில் மூண்டான். எ-று.

புகுதலோடும் வீழ்ந்து எழீஇ மூண்டான் என வினைமுடிபுசெய்க. ()

மாவிதொன் றன்றி வேட்ட பெறுகென மகமோர் நூறு
மாவது முடிவு கொண்ட பலத்தினை யருளு கென்றான்
தேவனு மருளிப் போனா னென்றனன் றேவ னாவா
னேவனோ வென்னைத் தூது விடுத்தவ னென்று போனான்.

இ-ள். இது மா ஒன்று அன்றி வேட்ட பெறுக என - இக்குதிரை ஒன்றையுமேயன்றி (இன்னும்) விரும்பியவற்றைப் பெறுக என்று (தேவன்) கூற,—மகம் ஓர் நூறும் ஆவது முடிவு கொண்ட பலத்தினை அருளுக என்றான் - (அப்பொழுது இராகு) யாகங்கள் நூறும் முடிவுபெற்ற

பலனைத் தருக என்று சொன்னான்,—தேவனும் அருளிப்போனான் என்றனன் - தேவனும் அருள்செய்து சென்றான் என்று கூறினவனாய்,—தேவனாவான் எவனோ என்னைத் தூது விடுத்தவன் என்று போனான் - அத்தேவனாவான் எவனோ என்றால் என்னைத் தூதாகவிடுத்த அவ்விந்திரனே என்று சொல்லிப் போனான். எ-று.

என்றனன் என்று போனான் என முடிக்க. என்றனன் வினையெச்ச முற்று. (௧௦௧)

கொந்தழற் குட்டத் திட்ட பொன்னெனக் குலவு போரின்
விந்தையிற் றிகழ்ந்த வீரன் வீங்கிசை விளங்க வாரா
வந்தரத் தவனை வென்றிட் டரும்பலன் பெற்ற வாற்றாற்
சிந்தையிற் செருக்கி நின்ற தாதைதாள் சென்னி சேர்த்தான்.

இ-ள். கொந்து அழல் குட்டத்து இட்ட பொன் என - திரண்ட அக்கினியையுடைய குண்டத்திலே இட்ட பொன்னைப்போல,—குலவு போரின் விந்தையில் திகழ்ந்த வீரன் - விளங்குகின்ற போரிலே விந்தையினாலே விளங்கிய வீரனாகிய இரகு,—வீங்கு இசை விளங்க வாரா - மிக்க இசை விளங்கும்படி வந்து,—அந்தரத்தவனை வென்றிட்டு அரும்பலம் பெற்றவாற்றால் சிந்தையில் செருக்கி நின்ற தாதை தாள் - (தான்) இந்திரனை வென்று அரிய பயனைப்பெற்ற தன்மையினால் மனத்திலே களிப்புற்று நின்ற பிதாவின் பாதங்களை,—சென்னி சேர்த்தான் - சிரசிற்சூடி வணங்கினான். எ-று.

விந்தை-சாமார்த்தியம்; வீரலக்குமி என்றல் சிறப்பின்று. பொன்னெனத் திகழ்ந்தவீரன் எனவும், வாரா சேர்த்தான் எனவும் முடிக்க. போராகிய அக்கினிக்குண்டத்தில் தன்னை ஓடவைத்து விந்தையாகிய ஒளியால் விளங்கிய வீரன் என விரித்துப் பொருள்கொள்க. (௧௦௨)

செங்கண்மற் றவன்றன் மார்பின் மறுவிவன் செருவிற் கொண்ட
வங்கிதத் தழகுண் டாங்கொ லென்றுகொண் டகிலம்போற்றும்
பொங்கணிப் புதிய மார்பந் தழுவினான் புனித யாக
வெங்கனற் றூம நாறும் விளங்கொளி மேனி யானே.

இ-ள். செங்கண் அவன்றன் மார்பின் மறு - சிவந்த கண்களையுடைய அவ்விஷ்ணுவினது மார்பிலுள்ள மறு,—இவன் செருவில் கொண்ட அங்கிதத்து அழகு உண்டாங்கொல் என்று கொண்டு - இவன் போரிலே கொண்ட தழும்பினும் அழகுள்ளதாமோ என்று (புகழ்ந்து) கொண்டு,—அகிலம் போற்றும் பொங்கு அணிப் புதிய மார்பம் தழுவினான் - உலகந் துதிக்கும் பொலிவாகிய ஆபரணத்தையுடைய புதிய மார்பினைத் தழுவினான்,—புனித யாக வெங்கனல் தூமம் நாறும் விளங்கு ஒளி மேனியான் - பரிசுத்தமான வெவ்விய யாகாக்கினியின் புகைகமழும் விளங்குகின்ற ஒளிபொருந்திய மேனியையுடையவனாகிய திலீபன். எ-று.

மற்று அசை. இனி அதனை மறுவோடு சேர்த்துப் பிறிது என்னும் பொருளில் வந்ததாகக் கோடலுமாம். அங்ஙிதமென்றாரேனும் ஏற்புழிக் கோடலால் மார்பிற் புண் என்றே கொள்க. கொண்டு தழுவினன் எனக் கூட்டுக. கொண்டு என்பதை அகிலத்திற்கேற்றல் இத்துணைச்சிறப்பின்று. அணி-சட்டையுமாம். இனி விழுப்புண்ணாகிய அணியையுடைய மார்பு எனினுமாம். "விழுப்புண் மார்பினும் முகத்தினும் பட்டபுண்" என்றார் பரிமேலழகரும். (௧0௩)

மீறுதற் கிசைந்த யாக விழுப்பல வீக்கம் யாவுங்
கூறுதற் களவிற் றாமோ கொடும்பவக் குறும்பு மாய
வாறுதற் கமைந்த சிந்தை யரசன்போய்க் கதியி னார
வேறுதற் கமைத்த தோற்றத் திறைவையி னின்ற வன்றே.

இ-ள். மீறுதற்கு இசைந்த யாக விழுப் பல வீக்கம் யாவும் கூறுதற்கு அளவிற்று ஆமோ - மேற்படுதற்கியைந்த யாகத்தினது சிறந்த பயனின் மிகுதியனைத்தும் கூறுதற்கு அளவுபடுமோ,—கொடும் பவக் குறும்பு மாய ஆறுதற்கு அமைந்த சிந்தை அரசன் போய்க் கதியின் ஆர ஏறுதற்கு - கொடிய பாவமாகிய குறும்பு அழியும்படி அடங்குதற்கமைந்த மனத்தையுடைய அரசன் சென்று மேற்கதியில் மிகவும் ஏறுதற்கு,—அமைத்த தோற்றத்து இறைவையின் நின்ற - செய்யப்பட்ட தோற்றத்தையுடைய ஏணியைப்போல (அவை) நின்றன. எ-று.

ஓ எதிர்மறை. அவை நின்ற எனமுடிக்க. எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. மாய ஏறுதற்கு என இயைக்க. (௧0௪)

புறப்புவி யில்லை யென்னப் பொதுக்கடிந் தெடுத்த பார
மிறக்குபு வள்ளன் மேரு விணைமணிப் புயத்தி னேற்றி
யறத்துணை யயனின் றுய்ப்ப வறிவுத்தே ரதனிற் போகி
மறப்பவக் குறும்பை வெல்வான் வான்றவ வனத்துச் சார்ந்தான்.

இ-ள். புறப்புவி இல்லை என்னப் பொதுக் கடிந்து எடுத்த பாரம் இறக்குபு - புறம்பான பூமியில்லை என்று சொல்லும்படி பொதுக்கடிந்து எடுத்த பூமிபாரத்தை இறக்கி,—வள்ளல் மேரு இணை மணிப் புயத்தின் ஏற்றி - இரகுவினது மேருவை ஒத்த இரண்டாகிய அழகிய புயத்திலே சுமத்தி,—அறத்துணை அயல் நின்று உய்ப்ப அறிவுத் தேரதனில் போகி - அறமாகியதுணை பக்கத்தில் நின்று செலுத்த அறிவாகிய தேரிற்சென்று,—மறப் பவக் குறும்பை வெல்வான் வான் தவவனத்துச் சார்ந்தான் - மறத்தன்மையையுடைய பாவமாகியகுறும்பை வெல்லும்படி பெரியதவவனத்தை அடைந்தான். எ-று.

ஏற்றிப் போகிச் சார்ந்தான் என முடிக்க. (௧0௫)

யாகப்படல முற்றிற்று.

திக்குவிசயப்படலம்.

கனைகழல் வீரனுங் காவ லான்றரு
புனைமணி முடியொடும் பொலிந்து தோன்றினான்
றினகரன் றிவாந்தகா லத்திற் சேர்த்திய
வினவொளி கொடுகன லிலங்கிற் றென்னவே.

இ-ள். தினகரன் திவா அந்தகாலத்துச் சேர்த்திய இன ஒளி கொடு கனல் இலங்கிற்று என்ன - ஞாயிறு மாலைக்காலத்திலே (தன்கட்) சேர்த்திய கூட்டமான ஒளியைக்கொண்டு அக்கினியானது விளங்கினாற் போல,—கனைகழல் வீரனும் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த வீரனாகிய இரகுவும்,—காவலான் தரு மணிபுனை முடியொடும் பொலிந்து தோன்றினான் - அரசனாகிய திலீபன் (தன் விருத்தாப்பியதசையிற்) கொடுத்த அரசோடும் பொலிந்து விளங்கினான். எ-று.

என்னப் பொலிந்து தோன்றினான் என முடிக்க. திவா அந்தகாலம் - பகலின் அந்தமானகாலம்; எனவே மாலைக்காலம் என்பதாயிற்று. புனை மணிமுடி என்பதை மணிபுனைமுடி என மாற்றி மணியாற் புனைந்த முடி எனப் பொருள்கொள்க. புனைதல் அழகுபெறச் சமைத்தல். முடி என்றது முடியையணிதற்குக் காரணமாகிய அரசினை; காரணகாரிய உபசாரம். "ஸ ராஜ்யம் குருணா தத்தம் ப்ரதிபத்யாதிகம் பபௌ." என்னும் முதனூற் சுலோகக் கருத்துநோக்கி இவ்வாறு பொருள் கூறப்பட்டது. ஞாயிறு மாலைக்காலத்திற்கொடுத்த ஒளியால் அக்கினி விளங்கினாற்போலத் திலீபன் தன் விருத்தாப்பியதசையிற் கொடுத்த இராச்சியத்தினால் இரகுவும் விளங்கினான் என்பது கருத்து. திவாந்தகாலம் என்னும் உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. அக்கினி இயல்பாக ஒளியுடையதாயினும் ஞாயிற்றின் விளக்கத்தானே தோன்றாதிருந்து பின் அது அத்தமயனமாகும்போது அதன் ஒளியோடுங்கூடி உலகின்கண் அதிகம் விளங்கினாற் போல, இரகுவும் இயல்பாகவே தேசுடையனாயினும் திலீபனுடைய இராச்சியகாலம்வரையும் தோன்றாதிருந்து பின் அவன் விருத்தாப்பியதசையிற் கொடுத்த இராச்சியதேசினோடுங்கூடி உலகின்கண் முன்னையினும் அதிகம் விளங்கினான் என்பார் இவ்வாறு கூறினார். (க)

நிமிர்தரு மிசையினான் றன்னை நேர்ந்துமு
னிமிர்தரு புகைக்கன லென்று நோக்கிய
வமரிடு மதிபல வரசர் பின்னர்தந்
தமரொடு மடுஞ்சிகைத் தழலி னோக்கினர்.

இ-ள். நிமிர்தரும் இசையினன் றன்னை நேர்ந்து - (அரசையடைந்த உலகில்) மேற்பட்ட கீர்த்தியையுடையனாகிய இரகுவைப் பெற்று,—முன் நிமிர்தரு புகைக்கனல் என்று நோக்கிய அமர் இடு மதி பல அரசர் - திலீப ன்காலத்திலே (அவனுடைய அரசினைக்) கினர்ந்த புகையோடுகூடிய அக் கினியாக நோக்கிய போரைச்செய்கின்ற அறிவையுடைய அரசர்கள் பல ரும்,—பின்னர் தம் தமரொடும் அடும் சிகைத் தழலின் நோக்கினர் - அய னாகிய இவன்காலத்திலே (அதனைத்) தமது கிளையோடும் அடுகின்ற சுவா லையோடு கூடிய அக்கினியைப்போல நோக்கினர்கள். எ-று.

திலீபன் காலத்திலும் பார்க்க இவன் காலத்திலே அரசு அதிகம் மேன்மையடைந்து விளங்கிற்றென்பது கருத்து. புகையோடு கூடிய அக் கினியென்றது மூட்டப்பட்டபொழுதே எரிகின்ற அக்கினியை. சிகைத் தழலென்றது மூட்டப்பட்டபின் சுவாலித்தெரிகின்ற அக்கினியை. இவற் றிற்கேற்ப உபமேயத்திலும் பொருள் கொள்க. (உ)

இச்சையாங் கட்புலப் படாளென் றெண்ணினு
நிச்சமா மன்னவ னிறைந்த தேசெனுங்
கைச்சரோ ருகத்திடை விளங்குங் கஞ்சமென்
பிச்சமே கொடுதிருப் பெரிது பேணினள்:

இ-ள். திரு - இலக்குமியானவள்,—இச்சை ஆம் கண் புலப்படாள் என்று எண்ணினும் - (விடயங்களைப்பற்றியறிய) விரும்புகின்ற கண்ணுக்கு காணப்படாளென்று கருதினலும்,—நிச்சம் ஆம் மன்னவன் நிறைந்த தேசு எனும் - அழிவற்ற அரசனது நிறைவுகொண்ட காந்தி என்று சொல்லுகி ன்ற,— கைச்சரோருகத்திடை விளங்கும் கஞ்சம் என் பிச்சம் கொடு - தனது கைத்தாமரையினிடத்து விளங்குகின்ற தாமரைமலரென்னுங் குடை யினல்,—பெரிது பேணினள் - மிகவும் விரும்பிச் சேவித்தாள். எ-று.

ஏ அசை. கொடு மூன்ரும்வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. எண்ணினும் பேணினள் எனவும், நிச்சமாம் தேசு எனவும், தேசெனும் பிச்சம் என வும் இயைக்க. இரகுவினுடைய காந்தியினலே குடையும் அதனலே இலக்குமி பெரிது பேணலும் அனுமானிக்கப்பட்டதென்பார் நிச்சமாமன் னவனிறைந்ததேசெனும்... ... ...பிச்சமேகொடுதிருப் பெரிதுபேணினள் என்றும், இரகுவினுடைய காந்தி மேலெழுந்து குடை போலச் சூழ்ந்துநிற்றலின் தேசெனும்பிச்சமென்றுங் கூறினர். குடையெ ன்று அனுமானித்தற்கேற்ற தேசு என்பது போதர நிச்சமாமன்னவனிறை ந்ததேசு எனப்பட்டது. "வாயாஜெனூமெக்ஷ்ணகஜெசுஷயாகிஷயம்—வத்ராவத்ரகவதெதுணஜெஜஸா ஜாஜ்ஷீகஷிதம்." என்னு முதனூற் சுலோகத்திற்கியைய இவ்வாறு பொருள்கூறப்பட்டது இதனல் இலக்குமிவாசங் கூறப்பட்டது. (ங)

குருதிநா றொளிறுவேன் மன்னன் கொற்றமே
கருதிநா வலர்தநா வுறைந்து காமரு
பருதிநாண் மலர்ப்பொகுட் டுறையும் பார்தரு
சுருதிநா யகன்மயி றுதிப்பதா யினள்.

இ-ள். காமரு பருதி நாண்மலர்ப்பொகுட்டு உறையும் - விரும்பப் படுகின்ற தாமரைமலர்ப்பொகுட்டின்மீதிருக்கின்ற, — பார்தரு சுருதி நாயகன்மயில் - பூமியைச் சிருட்டிக்கின்ற பிரமாவின் மனைவியாகிய நாமகளானவள்,— குருதி நாறு ஒளிறு வேல் மன்னன் கொற்றமே கருதி - இரத்தந்தோன்றுகின்ற பிரகாசிக்கும் வேலையேந்திய அரசனுடைய வெற்றியையே கருதி,— நாவலர்தம் நா உறைந்து துதிப்பதாயினள் - நாவலரது நாவிலிருந்து துதிப்பாளாயினள். எ-று.

பருதிநாண்மலர் - சூரியனால் அலர்த்தப்படும் மலர்; எனவே தாமரைமலர் என்பது பெறப்பட்டது. கருதி உறைந்து துதிப்பதாயினள் என வினைமுடிபுசெய்க: உபசாரம். காமரு என்பதில் உகரத்தைச் சாரியையாகக் கொண்டு அழகு எனப் பொருள்கோடலுமாம். இதனால் நாமகள்வாசங் கூறப்பட்டது. (௬)

ஒருமனு முதலிய மன்ன ரொண்புய
மருதடைந் திடினுமோர் காலு மன்றலைப்
பெருளெனப் புதுமணம் பெற்ற பெற்றியி
னறுமலர்ப் புயம்புவி மங்கை நண்ணினள்.

இ-ள். மனுமுதலிய மன்னர் ஒண் புயம் ஒரு மருது அடைந்திடினும் - மனுமுதலிய அரசர்களது ஒள்ளிய புயத்தை ஒறுத்தலின்றி விரும்பி அடைந்திருந்தாளாயினும்,— புவிமங்கை - பூமிதேவியானவள்,— ஓர்காலும் மன்றலைப் பெறுளென - ஓர்காலும் விவாகத்தைப் பெறுதவளைப்போல,— புதுமணம் பெற்ற பெற்றியின் - புதுமணத்தைப்பெற்ற தன்மையோடு,— நறுமலர்ப் புயம் நண்ணினள் - தேன்பொருந்திய மலர்மாலையையணிந்த (இரகுவின்) புயத்தை அடைந்தாள். எ-று.

பெறுளென நண்ணினள், பெற்றியின் நண்ணினள் எனத் தனித்தனி இயைக்க. இவனுடைய அரசியல் மனுமுதலிய அரசர்களுடைய அரசியலினும் அதிகஞ் சிறந்து புதிதாகத் தோன்றிற்றென்பார் அடைந்திடினும் ... பெறுளென ... நண்ணினள் என்றார். ஓர்காலும் மன்றலைப் பெறுள் - கன்னிகை. இதனால் அரசநீதியின் மிகுதி கூறப்பட்டது. (௭)

உரப்பயோ ததிவரு மும்ப ரூணதன்
பரப்பெலா மெல்லெனப் படர்தல் போலவே
திரப்பதா தியங்கடற் செல்வன் செய்யகோல்
புரப்பதா யெண்டிசை யளாவிப் போயதே.

இ-ள். உரப் பயோததி வரும் உம்பர் ஊண் - பாற்கடலிற்றோன்றிய அமிர்தம்,—அதன் பரப்பெலாம் மெல்லெனப் படர்தல்போல - அக்கடலின் பரப்பெங்கும் மெல்லவாகப் பரத்தல்போல,—திரப் பதாதியங்கடற் செல்வன் செய்யகோல் - நிலையான சேனைக்கடலாகிய செல்வத்தையுடைய இரகுவினது செங்கோல்,—புரப்பதாய் எண்திசை அளாவிப் போயது - காப்பதாய்ப் பூமியினது எட்டுத்திசைகளிலும் அளாவிச் சென்றது. எ-று.

அமுதம் பாற்கடலெங்கும் பரந்தாற்போலச் செங்கோல் பூமியெங்கும் பரந்தது என்பது கருத்து. உவமைமுகத்தானே செங்கோலின் தண்ணளிபெற்றும். இதனுல் அரசின்றன்மை கூறப்பட்டது. (சு)

பார்தனி லின்னணம் பருவங் கொண்டெழு
கார்தரு கொடையினன் விளங்கக் காட்சியிற்
கூர்தரு கலையெலாங் கொடுத்தும் வாங்கியுந்
தீர்வினை யிலான்றெளி பருவஞ் சேர்ந்ததே.

இ-ள். பார்தனில் இன்னணம் பருவம் கொண்டு எழு கார்தரு கொடையினன் விளங்க - பூமியில் இவ்வாறு பருவமுற்றெழுந்த மேகம்போன்ற கொடையையுடையவனுகிய இரகு (அரசியல்பூண்டு) விளங்க,—காட்சியில் கூர்தரு கலையெலாம் கொடுத்தும் வாங்கியும் தீர்வினையிலான் - தோற்றத்தினுல்மிக்ககலைகளையெல்லாம் (தன் மித்திரனுகிய சூரியனுக்குக்) கொடுத்தும் மீளக் கவர்ந்தும் (அத்தொழிலில் எக்காலமும்) நீங்காதவனுகிய சந்திரன்,—தெளி பருவம் சேர்ந்தது - (மேகங்களின் மறைப்பைநீங்கி ஒளியினுல்) தெளிவையடைகின்ற சரற்காலமானது வந்தடைந்தது. எ-று.

இன்னணம் கொடையினன் விளங்கத் தெளி பருவஞ் சேர்ந்தது என இயைக்க. பருவங்கொண்டெழுகார் என்றமையினுலே கொடையின் மிகுதி பெறப்படும். இச்செயுளிலே இவ்வாறு பூமியிலே பருவங்கொண்டெழுந்த காராகிய கொடையோன் விளங்கச் சரற்காலம் வந்தது என்பதுந் தொனித்தல் காண்க. பருவங்கொண்டெழுந்த காராகிய கொடையோன் விளங்க என்றது கார்காலம்விளங்க என்றபடி. சந்திரன் சூரியனுக்குத் தன்கலைகளைக்கொடுத்து வாங்குபவனென்பதை "பத்திரட்டியிலீரிரண்டொழிந்தபல் கலையோன்-மித்திரற்கவைகொடுத்துப்பின்மீளவுங்கவர்வோன்" என்னும் பாரதச்செய்யுளானறிக. (எ)

வேறு

இனிப்பா லோது மொழியோடு மேகா நிற்கு முயிரோடுந்
தனிப்பா ருள்ளந் தமொறச் சாருந் தடங்கார் தணந்தேக
நனிப்பான் மையநன் னெறிகூடி நலியும் பாச விருணுறுந்
துனிப்பா தகவல் வினைநீக்குந் தூயோர் போன்ற சுடர்வானம்.

இ-ள். இனிப்பால் ஓதும் மொழியோடும் ஏகாநிற்கும் உயிரோடும் தனிப்பார் உள்ளம் தமொற - இனிமையோடு கூறுகின்ற வார்த்தையோடும்

உடம்பைவிட்டுச் செல்லுகின்ற உயிரோடும் (நாயகரைப்பிரிந்து) தனித்திருக்கின்றவர்களாகிய மகளிர்களுடைய மனந்தடுமாறும்படி,—சாரும் தடம் கார் தணந்து ஏக - அடைந்த பெரிய மேகங்கள் நீங்கிச் செல்ல,—சுடர் வானம் - ஒளிபொருந்திய ஆகாயம்,—நனிப் பான்மைய நன்னெறிகூடி - மிகவும் ஒழுகதற்குரிய தன்மையையுடையதாகிய சன்மார்க்கத்தைத் தலைப்பட்டு,—நலியும் பாச இருள் நாறும் துனிப் பாதக வல்வினை நீக்கும் தூயோர் போன்ற - (தம்மை) வருத்துகின்ற பாசமாகிய மயக்கம்பற்றித் தோன்றுந் துன்பத்தைத்தருகின்ற கொடிய வலிய இருவினைகளையும் நீக்கிய பெரியோர்களைப் போன்றன. எ-று.

மொழியோடும் உயிரோடும் தடுமாறச் சாருந் தடங்கார் எனவும், கூடி நீக்குந் தூயோர் எனவும் இயைக்க. பருவங்குறித்துச் சென்ற நாயகரைப் பிரிந்திருக்கு மகளிர் அவரைநோக்கி மனமலையும்படிவந்த கார் என்பார் தனிப்பாருள்ளந்தடுமாற என்றார். நன்னெறி, சன்மார்க்கம், ஞானநெறி என்பன ஒருபொருளன. தூயோர் ஞானத்தைத் தலைப்பட்டு இருவினைகளையும் நீக்கிச் சுத்தாவத்தையை அடைதல்போல, வானமும் சரற்காலத்தைப்பொருந்திக் காரைநீக்கி வெளிப்பை அடைந்தது என்பார் இவ்வாறு கூறினர். (அ)

தேமா லிகைமன் னவன்புகழ்வான் றீண்ட நோக்கி நம்வலிமுன் [ர்
போமா றடர்த்தான் றனதளவே யொளித்தல் போன்று போயதுபா
வேமா றிரவி நெடுங்கரத்தால் வெந்தீ விளைக்கு முதுவேனிற்
கோமான் வெந்நிட் டொளித்தோடக்குனியும்வானக் கோதண்டம்.

இ-ள். பார் வேமாறு இரவி நெடும் கரத்தால் வெந்தீ விளைக்கும் முதுவேனில் கோமான் வெந்இட்டு ஒளித்து ஓட - பூமி வேகுமாறு சூரியனுடைய நெடிய கிரணத்தினால் கொடிய வெப்பத்தையுண்டாக்கும் முதுவேனிலாகிய அரசன் புறமிட்டு ஒளித்தோடும்படி,—குனியும் வானக் கோதண்டம் - வளைந்த வானவில்லானது,—தேம் மாலிகை மன்னவன் புகழ் வான் தீண்ட நோக்கி நம் வலி முன் போமாறு அடர்த்தான் - தேன்பொருந்திய மாலையையுடைய அரசன் தன்புகழ் வானைத்தீண்டும்படி கருதி நமது வலியை முன்னரே அழியும்படி பொருதான் என்று,—தனது அளவே ஒளித்தல் போன்று போயது - அவனளவிற் பயந்து ஒளித்தலைப்போன்று சென்றது. எ-று.

கோதண்டம் போயது என இயைக்க. என்று என்பது எஞ்சிநின்றது. தனதளவில் என்பதற்குத் தன்னளவிலே எனப்பொருள்கூறினுமமையும். ()

களிக்க லாமிக் குளதானைக் கைவேன் மன்னன் கடன்முரசின்
றெளிக்க லாய வொலிகேட்டுச் சிலம்ப நீரிந் திரன்யான
மளிக்க லாய நீர்வறந்திட் டகலா வாசை யந்தத்தி
லொளிக்க வான்கண் டிருந்தனபோல் விளங்கா நின்ற வுடுமாலை.

இ-ள். களி கலாம் மிக்குள தானை கைவேல் மன்னன் கடல் முரசின் தெளிக்கல் ஆய ஒலி கேட்டு - களிப்பைத்தருகின்ற போரில்மிக்க சேனைகளையுடைய கையில் வேலையேந்திய இரகுமகாராசனது கடல்போன்ற முரசினது' தெளிவுபொருந்திய ஓசையைக் கேட்டு,—சிலம்பல் தீர் இந்திரன் யானம் - முழக்கம்நீங்கிய இந்திரனுடைய வாகனமாகிய மேகம்,—அளிக்கல் ஆய நீர் வறந்திட்டு அகலா ஆசை அந்தத்தில் ஒளிக்க - (உலகிற்குக்) கொடுக்கப்படுவதாகிய நீர் வறந்து அகன்று திகாந்தத்தில் ஒளிக்க,—வான் கண் திறந்ததுபோல் உடுமாலை விளங்காநின்ற - ஆகாயம் விழித்ததுபோல நட்சத்திரங்கள் விளங்கின. எ-று.

நீர் வறத்தல் நாவலர்தலையுங் குறித்து நின்றது. இது தற்குறிப்பேற்றமென்னுமலங்காரம். (௧௦)

ஊனே றயில்வெஞ் சரமாரி யுய்த்திட் டொல்லா வுயர்வலியாற்
றேனே றலர்க்கற் பகநீழற் றேவ னேருஞ் செருமீதில்
வானேர் வெற்பின் மயில்களிப்ப மன்னன்கணையான்மடிந்தன்று
தானே வீழ்ந்து பிலம்புக்க போல வுருமுச் சாம்பினவே.

இ-ள். ஊன் ஏறு அயில் வெம் சரமாரி உய்த்திட்டு - உடம்பில் ஏறுகின்ற கூரிய வெவ்விய பாணமழையைச் செலுத்தி,—ஒல்லா உயர் வலியால் தேன் ஏறு அலர்க் கற்பக நீழல் தேவன் நேரும் செருமீதில் - (பிறர்க்குப்) பொருந்தாத உயர்ந்த வலியோடு தேன்மிக்க மலரையுடைய கற்பகதரு நீழலையுடையனாகிய இந்திரன் எதிர்த்த போரில்,—வான் ஏர் வெற்பின் மயில் களிப்ப மன்னன் கணையால் மடிந்து - ஆகாயத்தில் உயர்ந்த மலையில்வசிக்கின்ற மயில்போல்வாளாகிய தூர்க்கை மனங்களிப்படையும்படி இரகுவினுடைய பாணத்தினால் வெட்டுண்டு,—அன்று வீழ்ந்து பிலம் புக்க போல - அசுவத்தின்பொருட்டுப் பொருத அஞ்ஞான்று விழுந்து பாதலத்திற்புகுந்ததுபோல,—உருமுச் சாம்பின - இடிகள் சோர்வடைந்தன. எ-று.

தான், ஏ அசைகள். உய்த்திட்டு நேரும் செரு எனவும், மடிந்து வீழ்ந்து புக்கபோலச் சாம்பின எனவும் வினைமுடிபுசெய்க. வானேர் என்பதை வான் நேர் எனக் கண்ணழித்து வானையளாவிய எனப் பொருள்கோடலுமாம். அசுவம் - குதிரை. (௧௧)

வில்லார் கனக மணிப்பைம்பூண் விளங்குங் கொங்கை வேழமட
நல்லா ரளக பந்தியென விருண்ட செவ்வி நளிர்தண்கா[ளொன்
சொல்லார் விலைமங் கையரின்பந் துய்த்தே யூடத் தோய்பொரு
றில்லா வார்வத் திளையோரிற் களியிற் றீர்ந்த வினமஞ்ஞை.

இ-ள். வில் ஆர் கனக மணிப் பைம்பூண் விளங்கும் கொங்கை வேழ மடநல்லார் அளகபந்தி என - ஒளியார்ந்த பொன்னாலும்; மணியாலும்

செய்த ஆபரணங்கள் விளங்கும் முலைகளாகிய யானைகளையுடைய மடமை பொருந்திய மகளிரது அளகபந்தியைப்போல,—செவ்வி களிர் தண்கா இருண்ட - செவ்வியமைந்த குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகள் இருண்டன,—சொல் ஆர் விலைமங்கையர் இன்பம் துய்த்து ஊடத் தோய் பொருள் ஒன்று இல்லா ஆர்வத்து இளையோரில் - (வேசியருறவு இருமைக்குங்கூடாது என்று நூல்களிற்) சொல்லப்படுகின்ற அவ்விலைமகளிரது இன்பத்தை அனுபவித்து (பொருளில்லாமையால் அவர்) வெறுப்ப அவருக்குக் கொடுத்துச் சேருதற்குரிய பொருள் சிறிதும் இல்லாத ஆசையையுடைய காளையரைப்போல,—இன மஞ்ஞை களியில் தீர்ந்த - கூட்டமான மயில்கள் களிப்பின் நீங்கின. எ-று.

கார்காலத்திற்றளிர்த்த இலைகளெல்லாம் இப்பொழுது முற்றி நன்கு கறுத்தன ஆகலின் இருண்ட என்றும், பொருளுள்ளகாலத்திலே அப்பொருளைக்கொடுத்து வேசியரின்பையனுபவித்துப் பொருள்முடிந்தவுடன் அவர்கள்வெறுத்துவிட அதனால் ஆசையிருந்தும் அவர்களுக்குக்கொடுத்துப் புணர்தற்குப் பொருளில்லாது வறுமையடைந்த காளையர் களிப்பின்நீங்கினாற்போல, மயில்களும் கார்காலம்முழுதுங் களிப்பைப்பொருந்திநடித்து அதுமுடிந்து சரற்காலம் வந்தவுடன் தமக்கு விருப்பிருந்தும் காலம்மாறினமையிற் களிப்பினின்றும் நீங்கின என்பார் சொல்லார்விலைமங்கையரின்பந் துய்த்தேயூடத்தோய்பொருளொன்-றில்லாவார்வத்திளையோரிற்களியிற்றீர்ந்தவினமஞ்ஞை என்றுங் கூறினார். (௧௨.)

துறைவண் டார்கைத் திருவன்னார் நிற்பத் துணைக்க ணிழலதனை
யுறைவண் டானந் தெளிநீருட் கயலென் றுன்னு மொளிர்வாவி
நிறைவண் டாமக் கருவிளையின் செம்மல் கரியா நிமிரறுகாற்
சிறைவண் டூத நறும்போதிற் செந்தீ விளைப்ப செங்காந்தள்.

இ-ள். துறை வண்டு ஆர் கைத்திரு அன்னார் நிற்ப - நீர்த்துறையிலே வளையலார்ந்த கையையுடைய இலக்குமியையொத்தவர்களாகிய மகளிர் நிற்ப,—துணைகண் நிழலதனை - (நீருட்டோன்றும் அவர்களுடைய) இரு கண்களின் நிழலை,—தெளி நீருள் கயல் என்று உறை வண்டானம் உன்னும் ஒளிர் வாவி - தெளிந்த நீரினுள்ளே இருக்கும் கயல்மீன்களென்று நீர்க்கரையில் இருக்கும் கொய்யடிநாரைகள் கருதப்படுகின்றன விளங்குகின்ற வாவிகள்,—நிறை வண் தாமக் கருவிளையின் செம்மல் கரியா - நிறைந்த அழகிய பூக்களையுடைய கருவிளையின் பழம்பூக்கள் கரியாக,—நிமிர் அறுகால் சிறைவண்டு ஊத - கிளருகின்ற அறுகாலையுடைய சிறகினைக் கொண்ட வண்டுகள் ஊத,—நறும்போதில் செந்தீ விளைப்ப செங்காந்தள் - நறியபூவினால் அக்கினியை உண்டாக்குவன செங்காந்தள்கள். எ-று.

நீராடவந்த மகளிரின் கண்ணிழலை வண்டானம் கயலென்று கருதப் படுவன வாவி என்றதனால் கார்கால மழையினால் மகளிராடத்தக்கதாக குளங்கள் நீரானிறைந்திருந்தன என்பதும், செம்மல்கரியாச்செங்காந்

தன்செந்தீவிளைப்ப என்றதனாற் காந்தள் பூத்தன என்பதும் தோன்றின. "அரக்காம்பனெருப்பூதும்" என்றூர் பிறரும். (கரு)

நீடிக் கேறும் புகழ்வேந்த னேரா ராய நிலவேந்தர்
பீடிற் றோயும் பெரும்புகழ்போ லஃகா நின்ற பெருநதிக
ணாடிக் கால பாசத்தி னணுகித் தீய கொலைநாளு
நேடிக்கூட்டுங் கொடியோர்த நெஞ்சம்போன்ற நெறியெல்லாம்.

இ-ள். நீள் திக்கு ஏறும் புகழ் வேந்தன் நேரார் ஆய நிலவேந்தர் பீடில் தோயும் பெரும் புகழ்போல் - நெடிய திக்குகளிற்போயேறிய புகழையுடைய அரசனாகிய இரகுவினது பகைவராகிய பூமியிலுள்ளவரசர்களது பெருமையோடு பொருந்திய மிக்க புகழைப்போல,—பெருநதிகள் அஃகா நின்ற - பெரிய நதிகளெல்லாம் நீர்சுருங்கப்பெற்றன,—நெறியெல்லாம் - வழிகளெல்லாம்,—நாடிக் கால பாசத்தின் நணுகித் தீய கொலை நாளும் நேடிக் கூட்டும் - (நிற்குமிடத்தை) ஆராய்ந்து இயமபாசத்தைப்போல வந்து கொடிய கொலைத்தொழிலை நாடோறும் விரும்பி (உயிர்களை) அடைவிக்கும்,—கொடியோர்தம் நெஞ்சம் போன்ற - கொடியோர்களது மனத்தைப்போல ஈரமற்றன. எ-று.

கொலைநாளுநேடிக்கூட்டும் என்பதற்குக் கொலையை நாடோறும் விரும்பிச்செய்து அதனாற் பாவத்தைத் தம்மையடையுமாறு செய்கின்ற எனப் பொருள்கோடலுமாம். கொலைத்தொழிலைச்செய்யுங் கொடியோரது மனம் ஈரமற்று வறந்திருத்தல்போல வழிகளும் ஈரமற்று வறந்தன என்பார் கொடியோர்தநெஞ்சம்போன்ற என்றூர். (கச)

வேறு.

கைதிக ழித்திறப் பருவங் காண்டலு
நெய்திகழ் குரூஉச்சுடர் நிலவு வேலினான்
மெய்திகழ் மந்திரத் தலைவ ரோடும்வே
றெய்தியின் னணமெடுத் திசைப்ப தாயினான்.

இ-ள். கைதிகழ் இத்திறப் பருவம் காண்டலும் - இடந்தோறும் விளங்குகின்ற இத்தன்மையான சரற்காலநிகழ்ச்சிகளைக் கண்டவளவில்,—நெய் திகழ் குரூஉச் சுடர் நிலவு வேலினான் - நெய்விளங்குகின்ற நிறம் பொருந்திய ஒளிவிளங்கும் வேற்படையையுடையவனாகிய இரகு,— மெய் திகழ் மந்திரத் தலைவரோடும் வேறு எய்தி - உண்மையான மந்திரிமாரோடும் வேறிருந்து,—இன்னணம் எடுத்து இசைப்பதாயினான் - இவ்வாறு எடுத்துச் சொல்வானாயினான். எ-று.

கைதிகழ் என்பதை ஒருசொல்லாகக் கொண்டு பொருள்கோடலும், (பயன்றரத்தக்கதாகக்) கையிற்கிடைத்து விளங்குகின்ற எனப் பொருள் கோடலும் பொருந்தும். காண்டலும் எய்தி இசைப்பதாயினான் என வினைமுடிபு செய்க. (கரு)

கயந்தரு தானைவேன் மன்னர் கைக்கொளுஞ்
சயந்தரு மெப்பெருஞ் சீர்த்தி தன்னினும்
வியந்திடு மாதிர விசய மெய்ப்புக
ழுயர்ந்ததென் றென்மனத் துற்ற துண்டரோ.

இ-ள். கயந்தரு தானை வேல் மன்னர் கைக்கொளும் - யானைப்படையையுடைய வேலையேந்திய அரசர்களடைகின்ற,—சயம் தரும் எப்பெரும் சீர்த்தி தன்னினும் - வெற்றியைத்தருகின்ற எவ்வகைப்பட்ட கீர்த்திகளினும்பார்க்க,—வியந்திடு மாதிர விசய மெய்ப்புகழ் உயர்ந்தது என்று - வியக்கப்படுகின்ற திக்குவிசயத்தால்வரும் உண்மையான புகழே உயர்ந்ததென்று,—என் மனத்து உற்றது உண்டு - என்மனத்தில் (ஓர் எண்ணம்) அடைந்ததுண்டு. எ-று.

கீர்த்தி தன்னினும் உயர்ந்தது என்று உற்றது உண்டு என இயைபு செய்க. எப்பெருஞ் சீர்த்தி என்றது யாகம், பகையரசரோடு பொருதல் முதலியவற்றால் வருங் கீர்த்தியை. (௧௬)

மெய்ம்மன மந்திர விதியி னான்மிகைத்
தெம்மனர் விசயமுந் திருவும் வாரிநின்
றெம்மனர்க் களித்திடு மியல்பி னீரிசை
நும்மனக் கருத்தினை நுவலுவீ ரென்றான்.

இ-ள். மெய் மன மந்திர விதியினால் - உண்மையான மனத்திற்பொருந்திய ஆலோசனையின் முறையினால்,—மிகை தெவ் மனர் விசயமுந் திருவும் வாரிநின்று எம் மன்னர்க்கு அளித்திடும் இயல்பினீர் - (அடங்காது)மேற்படுதலையுடைய பகையரசரது வெற்றியையும் செல்வத்தையும் அள்ளிநின்று எங்குலத்தரசருக்குக் கொடுக்குமியல்புடைய அமைச்சர்களே,—இசை நும் மனக் கருத்தினை நுவலுவீர் என்றான் - (இதன்கண்) இயைந்த உங்கள் மனக்கருத்தைச் சொல்வீர்கள் என்றான். எ-று.

விதியினால் வாரிநின்று அளித்திடும் இயல்பினீர் எனக் கூட்டுக. தெவ் என்னும் மொழியினீற்று வகரம் மன்னர் என்னும் மகரமுதன்மொழி வந்தவிடத்து "தெவ்வென்மொழியே" என்னுஞ் சூத்திரத்து "மவ்வரின் வஃகான் மவ்வுமாகும்" என்பதனால் மகரமாகத் திரிந்து முடிந்தது. எங்குலத்தரசர் கருத்தை நுங்கருத்தில் வைத்து நூல்விதியோடும் பொருந்த ஆராய்ந்து செயத்தக்கது இது செயத்தகாதது இது என்று கண்டு, செயத்தக்கனவற்றைக் கூறிச் செய்வித்து, அவர்களுக்கு அதனால்வரும் வெற்றியையும் செல்வத்தையும் அளித்தவியல்புடையீராதலினால் என் கருத்தையுந் தப்பாது எண்ணிச் சொல்லுவீர் என்பான் இங்ஙனங்கூறினான். (௧௭)

என்றலு மதிக்கதி ரிறுப்ப நீர்தருந்
துன்றருங் காந்தமே யென்னச் சொன்மதிக்